

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

กระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

The Service of Intellectual Property Protection Processes,
Rajamangala University of Technology Thanyaburi

มยุรี จอยเอกา
สถาบันวิจัยและพัฒนา

ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมงานวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประจำปี 2564

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

กระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
The Service of Intellectual Property Protection Processes,
Rajamangala University of Technology Thanyaburi

มยุรี จอยเอกา
สถาบันวิจัยและพัฒนา

ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมงานวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประจำปี 2564

ชื่อโครงการ	กระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้วิจัย	มยุรี จอยเอกา
หน่วยงาน	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีงบประมาณ	2564

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ 1) เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้รับบริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่องานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 327 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า 1) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับปานกลาง และ 2) ความพึงพอใจในการให้บริการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านคุณภาพการให้บริการ อยู่ในระดับมาก โดยมีข้อเสนอแนะสำหรับกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา ดังนี้ 1) ด้านขั้นตอนการให้บริการ ควรเพิ่มช่องทางการยื่นขอรับความคุ้มครองเพื่อความสะดวกรวดเร็ว 2) ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ เพิ่มเจ้าหน้าที่ในหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สำหรับให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบการจัดเตรียมเอกสารที่ถูกต้อง และ 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรจัดอบรมและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องทุกปี และควรผลักดันการนำผลงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ได้จริง การจัดสรรผลประโยชน์ รวมถึงเพิ่มช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักวิจัย

คำสำคัญ : ทรัพย์สินทางปัญญา กระบวนการขอรับความคุ้มครอง การบริการ

Project Title	The Service of Intellectual Property Protection Processes, Rajamangala University of Technology Thanyaburi
Researcher	Mayuree Joy-A-Ka
Organization	Institute of Research and Development, Rajamangala University of Technology Thanyaburi
The fiscal year	2021

Abstract

The purposes of this research were 1) to evaluate the knowledge and understanding of the staff at Rajamangala University of Technology Thanyaburi (RMUTT) toward the operations of the intellectual property section under the Institute of Research and Development, and 2) to study the satisfaction of RMUTT staff with the intellectual property section performance as service recipients. The samples were collected by using a simple random sampling method in 327 service recipients, consisting of the RMUTT faculty, and supporting staff. The data inquiry employed a questionnaire survey. Data was collected and analyzed using percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The results of this study found that 1) the knowledge and understanding of both RMUTT faculty and supporting staff toward the operations of the intellectual property section were at a medium level, and 2) the overall service satisfaction in four aspects including the service process, service personnel, facilities, and service quality was relatively at high level. The results suggested guidelines for improving application processes of the RMUTT's intellectual property protection as follows: 1) Service Procedure – providing additional channels for the application for more convenience; 2) Service Personnel – preparing professional staff for providing consultation, giving advice, and proofreading of the submitted documents; and 3) Facilities – organizing annual training and workshop on intellectual property for the RMUTT faculty, benefit sharing and staff as well as promoting practical utilizations of the intellectual property work to foster self-learning and self-improvement of the researchers.

Keywords: intellectual property, protection processes, service

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับแรงสนับสนุนจากหลายท่าน ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย ผิวสอาด อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่เล็งเห็นความสำคัญและผลักดันงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วารุณี อริยวิริยะนันท์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาที่มอบโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้วยการเพิ่มความรู้ของบุคลากรในสายงานนี้ อีกทั้งมอบประสบการณ์ทำงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จุนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม ตลอดจนขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิปไตย โสถถิวรรณ ที่ให้คำชี้แนะและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้รายงานฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรชัย พลเยี่ยม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยเอก ดร.กิตติพงษ์ สุวีโร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประชุม คำพุ่ม ที่สละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์จากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตลอดจนขอขอบคุณ ดร.ไฉน น้อยแสง และ ดร.เบญจพร มีพร้อม ที่ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจทานเนื้อหาในร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาให้ข้อเสนอแนะในการเขียนงานวิจัย อีกทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชราภรณ์ ไชยสังข์ ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยที่เหมาะสม จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณกองทุนส่งเสริมงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัย “ทุนสนับสนุนการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัยประจำปี พ.ศ. 2564” โครงการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในครั้งนี้

ขอขอบคุณ นางสาวกชกร ดาราพาณิชย์ ตลอดจนเพื่อนร่วมงานทุกท่านในสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจเสมอมา ส่งผลให้รายงานวิจัยเล่มนี้ประสบความสำเร็จ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ครอบครัวที่เป็นกำลังใจให้เสมอ คือ ดร.สุเทพ จอยเอกา สามีของผู้วิจัยที่คอยให้คำแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม และเด็กหญิงสุชัญญา จอยเอกา ลูกสาวของผู้วิจัยที่ให้โอกาสคุณแม่คนนี้ได้ใช้เวลาทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

มยุรี จอยเอกา

สิงหาคม 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	7
2.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการให้บริการ	11
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา	14
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา	16
2.5 ข้อมูลของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	21
2.6 บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่	26
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	37
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
4.2 ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครอง งานด้านทรัพย์สินทางปัญญา	47
4.3 ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา	50
4.4 ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครอง ด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
5.1 สรุปผลการวิจัย	61
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	64
5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	71
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	78
ภาคผนวก ก	79
ภาคผนวก ข	81
ภาคผนวก ค	88
ประวัติย่อผู้วิจัย	92

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	43
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของการขอรับ ความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา	47
4.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านขั้นตอนการให้บริการ	51
4.4 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ	53
4.5 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	55
4.6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านคุณภาพการให้บริการ	57
4.7 แสดงค่าความถี่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครอง ด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	58

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.2 แสดงกรอบแนวคิดของงานวิจัย	4
2.1 แสดงการแบ่งประเภทของทรัพย์สินทางปัญญาตามหลักสากล	18
2.2 แสดงโครงสร้างการแบ่งกลุ่มงาน ภาระงานภายในสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	25
2.3 แสดงกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองประเภทสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	27
2.4 แสดงกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองประเภทลิขสิทธิ์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

สังคมยุคทรัพย์สินทางปัญญา อันมีทรัพย์สินทางปัญญาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สถาบันอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ และผลิตผลงานทางวิชาการจำเป็นต้องมีการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่มีศักยภาพ เพื่อนำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมดุลทั้งในเชิงวิชาการและเชิงพาณิชย์ สิ่งสำคัญที่มีส่วนผลักดันให้การจัดการทรัพย์สินทางปัญญาประสบความสำเร็จก็คือนโยบายด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันอุดมศึกษาที่มีความสอดคล้องกับบริบท สภาพแวดล้อมทางการวิจัยและเป้าประสงค์ของสถาบัน โดยนโยบายด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่ดีจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารระดับสูงไปจนถึงบุคลากรและนักศึกษา และเป็นนโยบายที่สามารถปฏิบัติได้จริง (วรราชพร อารยะพันธ์, 2563: 176) นอกจากนี้ ผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม ตลอดจนผลงานสร้างสรรค์ด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ยังเป็นส่วนที่สำคัญอย่างหนึ่งของการนำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัยในยุคที่มีการแข่งขันรอบด้าน ซึ่งผลงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไทยสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยสากล (สำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2564)

การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเข้าสู่มหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรม (Innovation University) ภายใต้กรอบแนวคิดเชิงนวัตกรรมด้วยการปลูกฝังการใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาหรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อสังคม เศรษฐกิจ เพื่อนำไปใช้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยว่าเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมการสร้างคุณค่าสู่สังคมและประเทศ ตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ. 2563-2580 (ฉบับย่อ) (กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2564) มีอีกหนึ่งในพันธกิจที่สำคัญ คือ การสร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรม สังคม ชุมชน หรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศ ซึ่งความสำเร็จของการวิจัยและพัฒนาจะเกิดได้ต้องอาศัยกลุ่มนักวิจัยหรือนักสร้างสรรค์ที่ใช้ความรู้และความคิดริเริ่มทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เกี่ยวกับการส่งเสริมการนำผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมและ

งานสร้างสรรค์ที่ได้รับความคุ้มครอง จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สู่เชิงพาณิชย์ ตลอดจนพัฒนากระบวนการเจรจาต่อรองกับภาคเอกชนอนุญาตให้ใช้สิทธิในเทคโนโลยี

หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีหน้าที่ดำเนินการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาอย่างเป็นระบบทั้งก่อนและหลังการยื่นจดทะเบียน ตั้งแต่การให้บริการด้านการให้คำปรึกษาก่อนการยื่นจดทะเบียน ตรวจสอบความเป็นไปได้ในการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยการสืบค้น ตรวจสอบความใหม่ มีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรือหัตถกรรมได้

มีรายงานข้อมูลผลงานที่ได้รับการจดทะเบียนด้านทรัพย์สินทางปัญญาจากเล่มทำเนียบทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประจำปี 2563 (สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2564) โดยได้รวบรวมผลงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนคุ้มครองจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา ในระหว่างปี 2555–2563 พบว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีแนวโน้มของจำนวนผลงานที่ได้รับการจดทะเบียนคุ้มครองจากกรมทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 178 ผลงาน ประกอบด้วย ผลงานประเภทสิทธิบัตรการประดิษฐ์ 2 รายการ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ 87 รายการ และอนุสิทธิบัตร 89 รายการ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวถือเป็นหนึ่งปัจจัยที่มหาวิทยาลัยสามารถนำมาเป็นข้อมูลสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและเป็นเครื่องมือที่ใช้ตอบโจทย์การจัดการอันดับมหาวิทยาลัยสู่สากล ตลอดจนสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย ซึ่งกระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญานั้น มีขั้นตอนที่ค่อนข้างยุ่งยากและมีรายละเอียดมาก ตลอดจนใช้ระยะเวลาานาน

อีกทั้ง ปัญหาที่สำคัญสำหรับการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เนื่องจากนักวิจัยยังมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาไม่ดีเท่าที่ควร จึงทำให้เสียสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับ มีการนำไปเปิดเผยก่อนการยื่นขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา หรืออาจยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการของการคุ้มครองสิทธิในผลงานของตน ไม่สามารถประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาได้ (ประชุม คำพุ่ม และสัมพันธ์ พลภักดิ์, 2561: 39-40) ซึ่งอาจคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัวและยากต่อการทำความเข้าใจ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันมีหน่วยบริการให้คำปรึกษาก่อนการยื่นขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา การสืบค้นผลงานที่มีความใกล้เคียงกัน ตลอดจนประเมินความเป็นไปได้ในการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา และจัดทีมบรรยายที่เน้นเรื่องการฝึกปฏิบัติเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาเบื้องต้นก็ตาม แต่ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ ตื่นตัวและตระหนักในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัยยังมีจำนวนน้อย จึงทำให้การบริหารจัดการเพื่อขอรับความคุ้มครอง ด้านทรัพย์สิน

ทางปัญญายังไม่มีแนวทางการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ในยุคแห่ง การแข่งขันรอบ ด้านทรัพย์สินทางปัญญาเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคลทั่วไป อาทิ สถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิจัย ภาคธุรกิจทุกระดับทั้งขนาดภูมิภาคและระดับโลก ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือ ในการขับเคลื่อนธุรกิจเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าต่าง ๆ ด้วย การประเมินเป็นมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งสิ้น Smith & Parr (2002 อ้างถึงใน สิทธานนท์ อมตเวทย์. 2559: 37-38)

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติงานและรับผิดชอบในด้านดำเนินการขอรับ ความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้เล็งเห็นความสำคัญของกระบวนการดำเนินการ ทางกฎหมายที่ใช้ในการคุ้มครองความคิดและงานวิจัย เพื่อป้องกันการละเมิดนำเอาทรัพย์สิน ทางปัญญานั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์โดยไม่ได้รับอนุญาต จึงมีความจำเป็นในการทำวิจัยครั้งนี้เพื่อประเมิน ความรู้ความเข้าใจของผู้มาขอรับบริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา และ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่องานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.2 วัตถุประสงค์

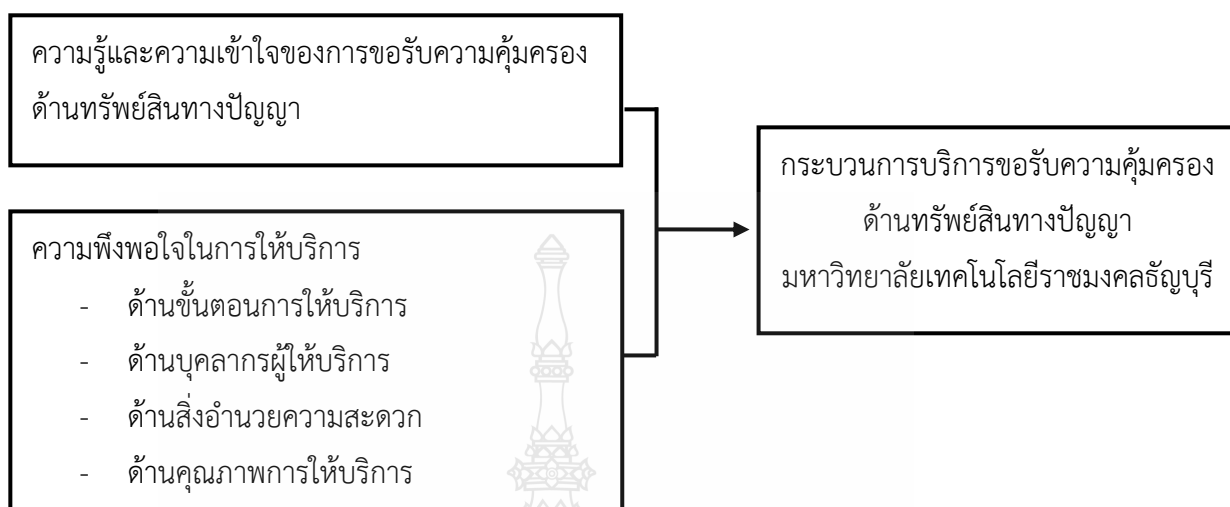
การวิจัยเรื่อง “กระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.1.1 เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้รับบริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.1.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่องานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และเสนอแนวทางการพัฒนา กระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษากระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูล ด้านความรู้และความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา และความพึงพอใจ ในการให้บริการ ตลอดจนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด มาประยุกต์ใช้ตามกรอบ แนวคิด แสดงดังภาพที่ 1.2 ดังนี้

ภาพที่ 1.2 แสดงกรอบแนวคิดของงานวิจัย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยชิ้นนี้ครอบคลุมเนื้อหาด้านกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยพิจารณาจากข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลด้านความรู้และความเข้าใจของผู้รับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา และข้อมูลด้านความพึงพอใจในการให้บริการของผู้รับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เป็นผู้รับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งมาใช้บริการทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ สิทธิบัตรการประดิษฐ์ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ และเครื่องหมายการค้า โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มของบุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุน

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

เริ่มตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2564 ถึง 30 กันยายน 2565

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจของผู้มาขอรับบริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา

1.5.2 ทำให้ทราบความพึงพอใจของผู้มาขอรับบริการต่องานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง ผลงานอันเกิดจากการประดิษฐ์ การออกแบบและการสร้างสรรค์ของบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี หรือนักศึกษาที่อยู่ในความควบคุมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ได้ใช้เวลา ทรัพยากร เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการและพื้นที่ทดลองของมหาวิทยาลัย ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งอาจเป็นงานอันเกิดจากเงินงบประมาณหรืองานอันเกิดจากการได้รับเงินจากแหล่งทุนอื่น โดยอาจก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ หรือนำไปสู่การดำเนินการขอรับความคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ สิทธิบัตรการประดิษฐ์ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรืออนุสิทธิบัตร ไม่ว่าจะ เป็นงานที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายแล้วหรือไม่ก็ตาม

การขอรับการคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง กระบวนการดำเนินการทางกฎหมายที่ใช้ในการคุ้มครองความคิด ผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม ของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย เพื่อป้องกันการละเมิดนำเอาทรัพย์สินทางปัญญานั้นๆ ไปใช้ประโยชน์โดยไม่ได้รับอนุญาต และนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ โดยผ่านกระบวนการตรวจสอบจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

แนวทางการพัฒนา หมายถึง การปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนแนวคิดและกระบวนการทำงาน เพื่อให้สามารถปรับตัวได้ตามเหตุการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้สามารถเกิดกระบวนการทำงานที่จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้มารับบริการได้

ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจดจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลที่บุคคลได้สะสมไว้และถ่ายทอดต่อ ๆ กัน มาตลอดจนสามารถที่จะสื่อความหมาย ตีความ ขยายความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลังจากที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ แล้ว และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โดยวัดความรู้ 2 ระดับ คือระดับที่ระลึกได้ (Recall) และระดับที่รวบรวมสาระสำคัญได้ (Comprehension)

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มาติดต่อขอจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาในด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

สถาบันวิจัยและพัฒนา หมายถึง สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผู้รับบริการ หมายถึง บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จำนวนครั้งที่ใช้บริการ หมายถึง ความถี่ที่ผู้รับบริการเข้ามาติดต่อเพื่อรับบริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความพึงพอใจต่อการให้บริการการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง ความรู้สึกรับรู้ของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้งด้านบวกและด้านลบที่มีต่อการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านคุณภาพการให้บริการ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้รับบริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และศึกษาความพึงพอใจของผู้ขอรับบริการต่องานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งมีแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการให้บริการ
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา
4. แนวคิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา
5. ข้อมูลของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
6. บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยจึงได้สรุปความหมาย ความสำคัญของความรู้ความเข้าใจ และการแบ่งประเภทของความรู้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

ตามที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 บัญญัติความหมายเกี่ยวกับความรู้ว่า ความรู้ คือ สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ เช่น ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ เช่น ความรู้เรื่องสุขภาพ ความรู้เรื่องนิทานพื้นบ้าน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554, 2564: ออนไลน์) และ เพ็ญศรี ฉirinง (2557: 112) ได้อธิบายว่าความรู้ความเข้าใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาและการใช้วิจารณญาณของมนุษย์ โดยการเรียนรู้ของมนุษย์เริ่มจากระดับง่าย ๆ ก่อน แล้วเพิ่มความสามารถทางความคิดและพัฒนาสติปัญญาเพิ่มขึ้นตามลำดับ

นอกจากนี้ อุทุมพร ทองอุไทย (2523 อ้างถึงใน ภารดี เทพคายน. 2564: 15) ได้กล่าวถึงการจัดลำดับชั้นความรู้ความเข้าใจ โดยจำแนกและจัดอันดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์ในด้านความรู้ ความคิด และการนำความรู้ไปประยุกต์ แบ่งออกเป็น ความรู้ (Knowledge) และทักษะความสามารถทางเชาว์ปัญญา (Intellectual Skills and Abilities) โดยแบ่งเป็น 6 ชั้นตอน ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำได้หรือระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนมากนัก การมองเห็น ได้ยิน ได้ฟัง เป็นต้น

2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นพฤติกรรมขั้นที่สองต่อจากความรู้ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความสามารถทางสมองและทักษะในขั้นที่สูงขึ้นจนถึงระดับของ “การสื่อความหมาย” ซึ่งอาจจะกระทำได้ทั้งการใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษาหรือการใช้สัญลักษณ์ มักเกิดขึ้นหลักจากที่บุคคลได้รับข่าวสารต่าง ๆ แล้ว

3. การนำความรู้ไปใช้ (Application) เป็นพฤติกรรมขั้นที่สาม ซึ่งต้องอาศัยความสามารถหรือทักษะของความเข้าใจข้างต้นที่กล่าวมาแล้วการนำความรู้ไปใช้นี้ หรือกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็นการแก้ไข้ปัญหา

4. การวิเคราะห์ (Analysis) ความสามารถในการวิเคราะห์เป็นพฤติกรรมที่ช่วยให้มีความสามารถแยกภาพรวมออกเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งการวิเคราะห์สามารถแบ่งชั้นย่อยได้ 3 ชั้น คือ ชั้นแรกความสามารถในการแยกแยะองค์ประกอบของปัญหาออกเป็นส่วน ๆ ชั้นที่สองเป็นความสามารถในการเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบ และชั้นที่สามเป็นความสามารถในการมองเห็นหลักของการผสมผสานปัญหาที่มีองค์ประกอบย่อยมากมาย

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึงความสามารถในการนำส่วนประกอบย่อยหลาย ๆ ส่วนมารวมกันเข้าเป็นกรอบโครงสร้างที่แน่ชัด และถือเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือความคิดริเริ่มจึงต้องอาศัยความสามารถต่าง ๆ หลายชั้น ทั้งนี้จะต้องมีความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้และความสามารถในการวิเคราะห์มาประกอบกัน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึงการวัดความสามารถต่าง ๆ

Bloom, Hastings และ Madaus (1997 อ้างถึงใน นิรินทร์ วิทยาเกียรติเลิศ. 2561: 217) อธิบายว่าความรู้เป็นผลการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและทักษะทางสมอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แสดงออกทางสมอง โดยจำแนกความรู้ได้เป็น 6 ระดับ ดังนี้

1. ระดับที่ระลึกได้ (Recall) หมายถึง การเรียนรู้ในลักษณะที่จะเรื่องเฉพาะวิธีปฏิบัติกระบวนการ และแบบแผนได้ความสำเร็จระดับนี้ จะแสดงให้เห็นได้จากความสามารถในการนำข้อมูลจากความจำออกมาได้

2. ระดับที่รวบรวมสาระสำคัญได้ (Comprehension) หมายถึง บุคคลสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้มากกว่าการจำเนื้อหาที่ได้รับ สามารถที่จะเขียนข้อความเหล่านั้นได้ด้วยถ้อยคำของตนเอง สามารถแสดงให้เห็นด้วยภาพ ให้ความหมาย แปลความ และเปรียบเทียบความคิดเห็นอื่น หรือสามารถคาดการณ์ผลที่อาจจะเกิดขึ้นต่อไปได้

3. ระดับการนำไปใช้ (Application) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถนำเอาข้อเท็จจริงตลอดจนความคิดที่เป็นนามธรรมมาปฏิบัติได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม

4. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับที่สามารถใช้ความคิดในรูปของการนำความคิดมาแยกเป็นส่วน ประเภท หรือนำเอาข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อการปฏิบัติตนเอง

5. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำข้อมูลและแนวคิดมาประกอบกันและนำไปสู่การสร้างสรรคซึ่งเป็นสิ่งใหม่จากเดิม

6. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการใช้ความรู้เพื่อจัดตั้งเกณฑ์การรวบรวมข้อมูล การวัดข้อมูลตามมาตรฐาน เพื่อให้ได้ข้อตัดสินถึงระดับของประสิทธิภาพของกิจกรรมแต่ละประเภท

ส่วนการวัดความรู้ ชวาล แพร์ตกุล (2526 อ้างถึงใน นิรินทร์ วิทยาเกียรติเลิศ. 2561: 218) เป็นการวัดความสามารถด้านการระลึกออกของความจำเป็นการวัดเกี่ยวกับเรื่องราวที่เคยมีประสบการณ์หรือเคยรู้เคยเห็นและทำมาก่อน โดยอาจใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวัดความรู้จนเกิดผลสำเร็จ ซึ่งเป็นการวัดความสามารถทางปัญญาและทักษะ ตลอดจนสมรรถภาพต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้จากในอดีต

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552: 181-184) ได้อธิบายเกี่ยวกับ ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติองค์วิชาในแต่ละสาขารวมทั้งสารสนเทศ ที่ผ่านกระบวนการคิดเปรียบเทียบ เชื่อมโยงกับความรู้ อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยไม่จำกัดช่วงเวลา

วราภรณ์ ไตรรักษ์ฐาปนกุล (2557: 37) ได้สรุปความหมาย ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความทรงจำในเรื่องราวข้อเท็จจริง รายละเอียดต่าง ๆ และความสามารถในการนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ตัดแปลง อธิบาย เปรียบเทียบในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างมีเหตุผล และความรู้ความเข้าใจ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

จากคำจำกัดความที่ผู้กล่าวไว้ในเบื้องต้นสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริงเป็นการรวบรวมความคิดของมนุษย์ ที่บุคคลนั้นประสบมาและเก็บรวบรวมไว้ สามารถ

ถ่ายทอดให้บุคคลอื่นได้ และสามารถวัดระดับความรู้เหล่านั้นได้ด้วยการทดสอบ ความรู้เป็นสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียนการค้นคว้าหรือประสบการณ์รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติผ่านกระบวนการคิดเปรียบเทียบ เชื่อมโยงกับความรู้อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจได้ตลอดเวลา

ส่วนความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ ตัดแปลง อธิบาย เปรียบเทียบในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างมีเหตุผล และความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ โดยใช้ความสามารถในการจดจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ ที่บุคคลได้สะสมไว้และถ่ายทอดต่อกัน มาตลอดจนสามารถที่จะสื่อความหมายตีความ ขยายความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลังจากที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ แล้ว และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

2.1.2 ประเภทของความรู้

นักวิชาการหลายท่าน ภารดี เทพคายน (2564: 13) และ อัญชลี โองเจริญ (2564: ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ความรู้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่คือ ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ความรู้ทั่วไป หรือความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ ตำรา รายงาน และบางครั้ง เรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม การจัดการความรู้เด่นชัด จะเน้นไปที่การเข้าถึงแหล่งความรู้ ตรวจสอบ และตีความได้ เมื่อนำไปใช้แล้วเกิดความรู้ใหม่ ก็นำมาสรุปไว้ เพื่อใช้อ้างอิง หรือให้ผู้อื่นเข้าถึงได้ต่อไป

2) ความรู้เฉพาะตัว หรือความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่อยู่ในตัวของแต่ละบุคคลที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำ ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางคนจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม การจัดการความรู้ซ่อนเร้นจะเน้นไปที่การจัดเวทีเพื่อให้มีการแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในตัวผู้ปฏิบัติ ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน อันนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ ที่แต่ละคนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ต่อไป

หากจำแนกระดับของความรู้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ คือ

1) ความรู้เชิงทฤษฎี (Know-What) เป็นความรู้เชิงข้อเท็จจริง รู้อะไร เป็นอะไร ซึ่งอาจพบในผู้ที่สำเร็จการศึกษาใหม่ ๆ ที่มีความรู้โดยเฉพาะความรู้ที่จำมาได้จากความรู้ชัดแจ้ง ซึ่งได้จากการได้เรียนมาก แต่เวลาทำงานก็จะไม่มั่นใจ มักจะปรึกษารุ่นพี่ก่อน

2) ความรู้เชิงทฤษฎีและเชิงบริบท (Know-How) เป็นความรู้เชื่อมโยงกับโลกของความเป็นจริง ภายใต้สภาพความเป็นจริงที่ซับซ้อนสามารถนำเอาความรู้ชัดแจ้งที่ได้มาประยุกต์ใช้ตามบริบทของตนเองได้ มักพบในคนที่ทำงานไปหลาย ๆ ปี จนเกิดความรู้ฝังลึกที่เป็นทักษะหรือประสบการณ์มากขึ้น

3) ความรู้ในระดับที่อธิบายเหตุผล (Know-Why) เป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ผลของประสบการณ์แก้ปัญหาที่ซับซ้อน และนำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น เป็นผู้ทำงานมาระยะหนึ่งแล้วเกิดความรู้ฝังลึก สามารถถอดความรู้ฝังลึกของตนเองมาแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นหรือถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้พร้อมทั้งรับเอาความรู้จากผู้อื่นไปปรับใช้ในบริบทของตนเองได้

4) ความรู้ในระดับคุณค่า ความเชื่อ (Care-Why) เป็นความรู้ในลักษณะของความศรัทธาเริ่ม สร้างสรรค์ที่ซับซ้อนมาจากภายในตนเองจะเป็นผู้ที่สามารถสกัด ประมวล วิเคราะห์ ความรู้ที่ตนเองมีอยู่กับความรู้ที่ตนเองได้รับมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาได้ เช่น สร้างตัวแบบหรือทฤษฎีใหม่หรือนวัตกรรม ขึ้นมาใช้ในการทำงานได้

กล่าวโดยสรุปคือความรู้ทั้งแบบที่ฝังอยู่ในคนและแบบชัดแจ้งจะมีการแปรเปลี่ยนถ่ายทอดไปตามกลไกต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การถอดความรู้ การผสมผสานความรู้ และการซึมซับความรู้ การจัดการความรู้นั้นมีหลายรูปแบบ แต่ที่น่าสนใจ คือ การจัดการความรู้ ที่ทำให้คนเคารพ ศักดิ์ศรีของคนอื่นเป็นรูปแบบการจัดการความรู้ที่เชื่อว่า ทุกคนมีความรู้ปฏิบัติในระดับความชำนาญที่ต่างกัน เคารพความรู้ที่อยู่ในคน เพราะหากถ้าเคารพความรู้ในตำราวิชาการอย่างเดียววันนั้น ก็เท่ากับว่าเป็นการมองว่าคนที่ไม่ได้เรียนหนังสือเป็นคนที่ไม่มีความรู้

2.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการให้บริการ

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการให้บริการของนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยจึงได้สรุปความหมาย ความสำคัญของความรู้ความเข้าใจ และการแบ่งประเภทของความรู้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 ความหมายของความพึงพอใจในการให้บริการ

ความหมายของความพึงพอใจ (Satisfaction) ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมายดังนี้ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556 ได้ให้ความหมายของคำว่า พื่อใจ หมายถึง การบรรลุถึงความต้องการหรือความปรารถนาก่อให้เกิดความอึดใจการบรรลุถึงข้อกำหนดหรือสิ่งจำเป็น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556, 2564: ออนไลน์) นอกจากนี้ (จิราพร กำจัดทุกข์. 2552: 23) ความพึงพอใจยังหมายถึง ความรู้สึกที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกที่ยินดีความรู้สึกชอบในการได้รับการหรือได้รับการตอบสนองตามความคาดหวังหรือความต้องการที่บุคคลนั้นได้ตั้งไว้

พรเทพ พัฒนารักษ์ และคณะ. (2562: 21) กล่าวถึง ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้าม หากความต้องการไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ ส่วนความพึงพอใจในการให้บริการ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติทั้งทางบวกและทางลบของบุคคลที่มีต่อการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับบุคคล 2 ฝ่าย คือ ผู้ที่มีหน้าที่ในการให้บริการและผู้รับบริการ อันจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ในการบริการที่ตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้ โดยบุคคลนั้นเกิดความพึงพอใจในการบริการมีผลให้มีผู้ใช้บริการที่เพิ่มมากขึ้น ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาถึงลักษณะการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

พัฒนา พรหมณี และคณะ (2563: 61) ได้สรุปความหมายความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในที่ผลักดันให้เกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยินดี ไม่นินดี เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการ และความคาดหวังที่เกิดจากการประมาณค่าอันเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์จากการกระทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการตามเป้าหมายของแต่ละบุคคล

ศักดิ์นิรันต์ บุญชาติ (2563: 1057) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจต่อระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเป็นการชื่นชมและยอมรับต่อการดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่ไม่เหมาะสมให้มีลักษณะที่เหมาะสมหรือตามที่กำหนด ส่วน มยุรี สาริบุตร และ อุทัย ภิรมย์รีน (2560: 293) ได้กล่าวถึงปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน ได้แก่ ความพร้อมด้านบุคลากร นโยบายการบริหาร ความพร้อมด้านทรัพยากร การสนับสนุนจากหน่วยงาน และขวัญกำลังใจ

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2551 อ้างถึงใน น้ำลีน เทียมแก้ว. 2561: 6) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ภาวะของอารมณ์ ความรู้สึกร่วมของบุคคลที่มีต่อการเรียนรู้ประสบการณ์ที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งเป็นพลังภายในของแต่ละบุคคล อันเป็นความสัมพันธ์ระหว่าง

เป้าหมายที่คาดหวังและความต้องการด้านจิตใจ นำไปสู่การค้นหาสิ่งที่ต้องการ มาตอบสนอง เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการแล้วจะเกิดความรู้สึกมีความสุข กระตือรือร้น มุ่งมั่นเกิดขวัญ กำลังใจ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการกระทำกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายนั้นสำเร็จตามที่กำหนดไว้ อีกนัยหนึ่งความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกในเชิงการประเมินค่าอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

น้ำลิน เทียมแก้ว (2561: 7) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง

พิชญา หอมหวล และธีระวัฒน์ จันทร์ทิพย์ (2561: 83) ได้เสนอเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรภาครัฐต่อการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและทำให้บุคลากรเกิดทัศนคติเชิงบวกต่อการปฏิบัติงานและต่อองค์กร เป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพราะช่วยตอบสนองความต้องการของบุคลากร วางแผนการกำหนดนโยบายบริหารงานบุคคลและเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

Maynard (1975 อ้างถึงใน พรเพ็ญ ไตรพงษ์ และยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล. 2559: 182) ที่ได้ศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์คือความรู้ในทางบวกและความรู้สึกทางลบ ซึ่งความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนั้นเป็นความแตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นอีก เห็นได้ว่าความสุขมีความสลับซับซ้อนและความสุขนั้นจะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจโดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

Zeithaml, Parasuraman and Berry (2013 อ้างถึงใน นราธิป แนวคำดี กฤษณ์ ทัพพญา และดวงใจ อังโทะ 2562: 205) ได้ศึกษาความพึงพอใจและความต้องการของลูกค้าที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว (Personal Factor) โดยใช้เกณฑ์การตัดสินใจเลือกใช้บริการโดยพิจารณาถึงคุณภาพของการให้บริการ (Service Quality ทั้งนี้ ปัจจัยด้านการให้บริการแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ ด้านความน่าเชื่อถือของผู้ให้บริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจ ด้านการดูแลเอาใจใส่ ทั้งนี้ นราธิป แนวคำดี กฤษณ์ ทัพพญา และดวงใจ อังโทะ (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการบริษัทพรอมิส สาขาบางแคพลาซ่า พบว่าผู้ให้บริการมีความพึงพอใจด้านการให้

ความมั่นใจ ด้านการดูแลเอาใจใส่ ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ และด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ตามลำดับ

สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดจากความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยินดี ไม่ยินดี เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการด้านจิตใจตามเป้าหมายของแต่ละบุคคล นำไปสู่การค้นหาสิ่งที่ต้องการมาตอบสนอง

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา

บงกชมาศ เอกเอี่ยม. (2564: 159) ได้กล่าวถึง การพัฒนาเป็นมโนทัศน์ที่ผูกพันกับค่านิยม ทำให้เกิดแนวคิดที่แตกต่างหลากหลายในการอธิบายแนวทางการพัฒนา โดยการพัฒนาตามแบบตะวันตกเป็นเพียงวาทกรรมที่ถูกสร้างขึ้นโดยผู้ที่มีอำนาจและผู้เชี่ยวชาญภายใต้มหาอำนาจ ทางตะวันตก แนวคิดหลังการพัฒนาจึงเสนอแนวทางการพัฒนาแบบใหม่ที่เรียกว่า “ทางเลือกของการพัฒนา” โดยให้ความสำคัญกับบริบทสังคม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ร่วมกับการเคลื่อนไหวทางสังคมของคนในระดับรากหญ้า

พระมหาภาธร อาภาธโร (อินทะพูล) และพลวัฒน์ สีทา. (2562: 113) ได้อธิบายสรุปถึงกระบวนการพัฒนาชุมชน เป็นกระบวนการที่มุ่งเสริมสร้างความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น โดยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐกับประชาชนในชุมชนนั้น ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง เพื่อให้เกิดความเจริญในทุก ๆ ด้านทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นการพัฒนาชุมชนเชิงพุทธบูรณาการ เป็นการกล่าวถึงการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาบูรณาการเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาชุมชน บทความวิชาการนี้มุ่งศึกษานิยาม และ หลักแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนความจำเป็นในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

กล่าวโดยสรุปการพัฒนา คือ การทำให้เจริญตลอดจนการทำให้ดีขึ้นจากที่เป็นอยู่ โดยการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้าไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือการนำวิชาการแปลกใหม่เข้ามาใช้ การพัฒนามีความหมายรวมถึงการพัฒนาวัตถุและการพัฒนาบุคคลทั้งในด้านจิตใจและความคิดด้วย

นอกจากนี้ การพัฒนาต้องมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีเพื่อเป็นแนวทาง โดยไมเคิล พี โทดาโร (Michael P. Todaro) ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับทฤษฎีการพัฒนาที่สำคัญ 5 ทฤษฎี ดังนี้

1) ทฤษฎีการพัฒนาตามขั้นตอน (Linear-stages theory) ทฤษฎีนี้ยึดประเทศอุตสาหกรรมเป็นแม่แบบ วิเคราะห์ว่าประเทศเกษตรกรรมส่วนใหญ่ยังไม่พัฒนาเศรษฐกิจจึงพยายามวางแผนให้พัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมโดยกำหนดเป็นขั้นตอน เช่น ทฤษฎีความเจริญเติบโตของรอสทอว์ (Rostow's Stages of Growth) หรือตัวแบบการออมและการลงทุนเพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของฮาร์รอดและโดมาร์ (Harrod-Domar Growth Model) เป็นต้น

2) ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้าง (Structural-change models) ทฤษฎีนี้ต้องการให้เปลี่ยนโครงสร้างจากภาคเกษตรไปเป็นภาคอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถผลิตได้มูลค่ามากกว่า อาจต้องมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมเพื่อดูซับแรงงานส่วนเกิน และพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิต เช่น ทฤษฎีการพัฒนาของลูอิส (Lewis Theory of Development) เป็นต้น

3) ทฤษฎีพึ่งพาระหว่างประเทศ (International-Dependence Revolution) นักทฤษฎีในประเทศกำลังพัฒนาหรือมองจากจุดยืนของประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะละตินอเมริกานั้นไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีการพัฒนาไปสู่ความทันสมัยของตะวันตกเพราะมองว่าเป็นการครอบงำ ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาที่พึ่งพาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพึ่งพาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีจนมีสภาพเหมือนเป็นอาณานิคมสมัยใหม่และยิ่งพัฒนาไปจะมีคนรวยเพียงกลุ่มน้อยที่ได้รับผลประโยชน์ ปัญหาความเป็นธรรมและการกระจายรายได้จะยิ่งรุนแรงยิ่งขึ้นรวมไปถึงการสร้างค่านิยมในการพัฒนาในทางที่ผิดที่ต้องพึ่งภายนอกอยู่ตลอด

4) ทฤษฎีเสรีนิยมใหม่ (Neoclassical Counterrevolution) ทฤษฎีนี้เป็นการรับเอาแนวคิดเสรีนิยมใหม่มาเป็นหลักในการกำหนดนโยบายแนวคิดนี้จะเน้นเศรษฐศาสตร์มหภาคทางด้านอุปทาน (Supply-side macroeconomics) หมายความว่าสนใจการปรับปรุงทางการผลิตมากกว่าการบริโภค ขณะเดียวกันก็เน้น การแปรรูป ลดขนาดของรัฐ ลดการวางแผนจากส่วนกลาง ลดการควบคุมและลดกฎระเบียบ แนวคิดนี้มีอิทธิพลต่อองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญ คือ ธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF ตลอดจนองค์การระหว่างประเทศอื่น จึงทำให้สามารถเผยแพร่แนวคิดของการเปิดเสรีไปอย่างรวดเร็ว

5) ทฤษฎีความเจริญเติบโตแนวใหม่ (New Growth Theory) เป็นทฤษฎีที่เน้นการเติบโตจากภายในและเน้นการเติบโตที่ยั่งยืน นอกจากนี้ยังเน้นการใช้ทรัพยากรภายในและการพัฒนาทุนมนุษย์ โดยเฉพาะการลงทุนทางด้านการศึกษา การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการวิจัยและพัฒนา

กล่าวโดยสรุป แนวคิดการพัฒนาในที่นี้เป็นแนวทางในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมตั้งแต่ระดับบุคคล สถาบัน ไปจนถึงระดับสังคม จากลักษณะของสังคมที่เคยเป็นอยู่ให้ก้าวไปสู่การเป็นสังคมตามแบบอย่างที่ควรจะเป็นหรือเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา

2.4.1 ความหมายของทรัพย์สินทางปัญญา

คำว่า “ทรัพย์สินทางปัญญา” (Intellectual Property) มิได้มีคำจำกัดความที่แน่นอนตายตัว หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงนักวิชาการหลายท่านจึงได้ให้ความหมายไว้พอสังเขป ดังนี้

World Intellectual Property Organization (WIPO) หรือองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ซึ่งเป็นองค์กรระดับนานาชาติที่มีวัตถุประสงค์ในการสนับสนุนการคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาทั่วโลก ได้ให้ความหมายของคำว่า “ทรัพย์สินทางปัญญา” ไว้ว่า เป็นสิ่งที่สร้างสรรค์จากสติปัญญาและจิตใจของมนุษย์ (Creations of the Mind) ได้แก่ สิ่งประดิษฐ์ งานวรรณกรรมและศิลปะ การออกแบบ สัญลักษณ์ชื่อ และเครื่องหมายทางการค้า (The World Intellectual Property Organization. 2564: ออนไลน์)

สำนักงานทะเบียนสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกา (United States Patent and Trademark Office; USPTO) ร่วมกับ Intellectual Property Owners Education Foundation ได้กล่าวว่า “ปัญญา” (Intellectual) มีความหมายว่า จิตวิญญาณแห่งสติปัญญาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Mind or Creative Spirit) ส่วน “ทรัพย์สิน” (Property) มีความหมายว่า สิ่งที่สามารถถือเอาได้จากการซื้อ การขาย หรือการค้า ดังนั้น เมื่อนำทั้งสองคำมารวมกัน จึงหมายความว่า ผลผลิตจากสติปัญญาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่มีราคาและถือเอาได้ ซึ่งสามารถถูกควบคุม ถูกซื้อ ถูกขาย หรือแลกเปลี่ยนได้ (U.S. Patent and Trademark Office. 2564: ออนไลน์)

สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศอังกฤษ หรือ United Kingdom Intellectual Property Office (UKIPO) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ทรัพย์สินทางปัญญา” ไว้ว่า สิ่งที่มีเอกลักษณ์เฉพาะอัน สร้างสรรค์ขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม (Physically Create) (UK Intellectual Property Office. 2564: ออนไลน์)

พจนานุกรมไทย ฉบับทันสมัย พ.ศ. 2543 ได้ให้ความหมายคำว่า “ทรัพย์สินทางปัญญา” ไว้ว่า รูปแบบใดก็ตามของกรรมสิทธิ์ที่ทำให้เจ้าของสิทธิได้รับผลตอบแทนจากสิ่งที่มีมนุษย์ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมา (พจนานุกรมไทย ฉบับทันสมัย พ.ศ. 2543, 2564: ออนไลน์)

2.4.2 ทฤษฎีการคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา

1) **ทฤษฎีเสรีนิยม** มีนักกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาได้ให้แนวคิดในเชิงเสรีนิยมนี้ไว้ว่า ที่เกิดขึ้นจากความนึกคิดในการสร้างสรรค์ของมวลมนุษยชาติเกิดจากความคิดริเริ่มของเหล่าบรรพบุรุษ ซึ่งเกิดจากผลผลิตทางความคิดที่ตกผลึกทางความคิดและสร้างสรรค์งาน ไม่น่าจะเกิดขึ้นเป็นเอกเทศ นักกฎหมายจึงมีความเห็นในแนวคิดนี้ว่า เป็นผลผลิตที่เกิดจากความคิดริเริ่มของสังคม

ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินของมวลมนุษยชาติ เมื่อมีการคิดและสร้างสรรค์ขึ้นมา ทรัพย์สินเหล่านั้นควรตกเป็นสมบัติสาธารณะประโยชน์โดยเสรี เพื่อเป็นกระแสแห่งการขับเคลื่อนก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาทางศิลปวัฒนธรรม

จักรี ไชยพินิจ (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเสรีนิยมใหม่กับระบบทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศอินเดีย: ศึกษากรณีกฎหมายสิทธิบัตรในประเทศอินเดียและบทเรียนสู่ประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดเสรีนิยมใหม่เป็นอุดมการณ์ ที่สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการทำงานแบบตลาด ภายใต้ศูนย์กลางของระบบทุนนิยมโลกที่ทำหน้าที่โดยสหรัฐอเมริกา ระเบียบโลกที่เกิดขึ้นวางอยู่บนเสาหลักที่สำคัญ 4 เสาหลัก ได้แก่ หลักการเสรีนิยม (Liberalization) หลักการแปรรูปให้เป็นของเอกชน (Privatization) หลักการผ่อนคลายกฎระเบียบ (Deregulation) และหลักการสร้างเสถียรภาพ (Stabilization) ข้อค้นพบที่สำคัญคือ รัฐเสรีนิยมใหม่ได้ถูกออกแบบให้ลดบทบาทในการควบคุมทางสังคม แต่เพิ่มบทบาทในทางเศรษฐกิจในการเอื้อกฎระเบียบให้แก่กลุ่มทุนขนาดใหญ่ให้สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่

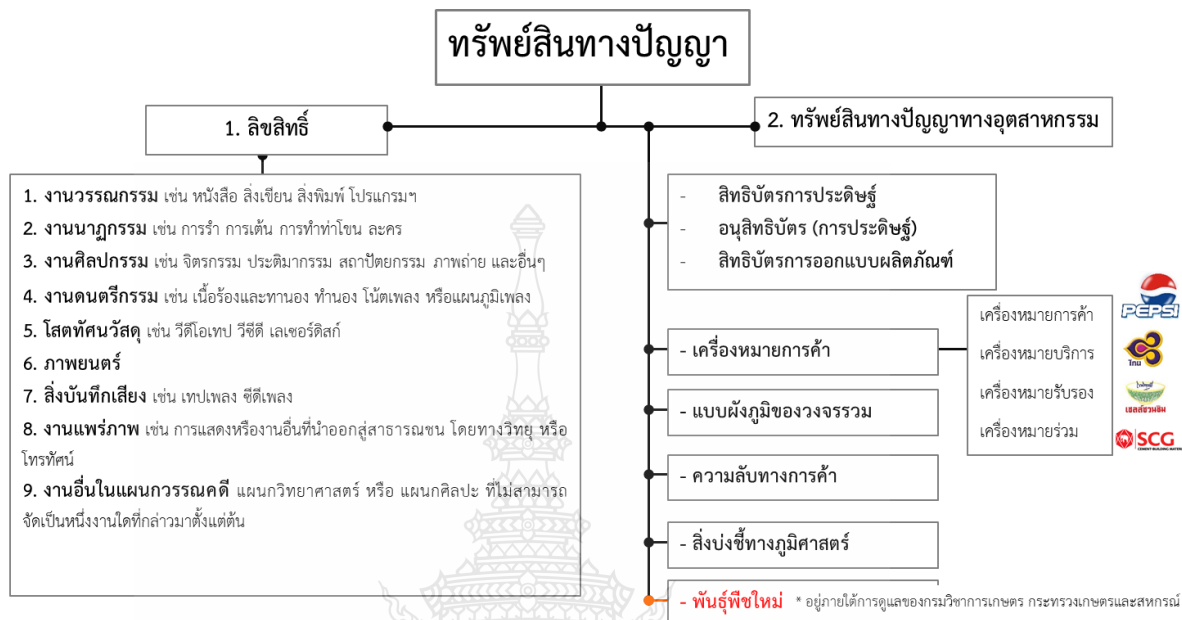
2) ทฤษฎีคุ้มครองป้องกัน เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นจากความคิดในการสร้างสรรค์งานในทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อก่อให้เกิดงานการแสดงออกมาซึ่งความคิดแล้วถือเป็นสิทธิประเภทหนึ่งอันอาจถือได้ว่าเป็นวัตถุแห่งสิทธิ เป็นทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่าง และสิทธิดังกล่าวก็เป็นทรัพย์สิน และเมื่อเป็นทรัพย์สิน เจ้าของสิทธิควรได้รับความคุ้มครอง เช่นเดียวกับสิทธิทางแพ่งโดยทั่ว ๆ ไป

จากแนวความคิดและทฤษฎีดังกล่าวต่อมานักกฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญาได้พัฒนาให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีการให้ความคุ้มครองและวางกรอบด้วยการกำหนดกรอบแห่งสิทธิอันได้แก่ ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้า แยกแยะจุดกำเนิดและจุดเกาะเกี่ยวอันจะกำหนดได้ว่า สิทธิประเภทใดเกิดขึ้นก่อนกัน ไม่อาจพิสูจน์ได้ชัดเจน จากวิวัฒนาการในแนวคิดในการให้ความคุ้มครองในเรื่องสิทธิต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาจนก่อให้เกิดการรวบรวมเอาสิทธิต่าง ๆ ข้างต้นมารวบรวมจัดเป็นหมวดหมู่เข้าด้วยกัน เพื่อความสะดวกในการกำหนดและวางนโยบายที่สอดคล้องกัน พร้อมทั้งกำหนดสิทธิในงานทั้งสามประเภทนี้ เรียกว่า เป็นทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) หมายถึง สิทธิตามกฎหมาย อันเกี่ยวกับงานสร้างสรรค์อันเกิดจากการใช้ความคิดและสติปัญญาของมนุษย์ ยรรยง พวงราช (2541 อ้างถึงใน วราภรณ์ ไตรรักษ์ฐาปนกุล, 2557: 45-52) ซึ่งเดิมสิทธิในเบื้องต้นซึ่งสิทธิหลักได้แก่ ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้า

2.4.3 ประเภทของทรัพย์สินทางปัญญา

ในทางสากลทรัพย์สินทางปัญญาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม (Industrial Property) และลิขสิทธิ์ (Copyright) กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ (2560) และกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ (2542) โดยมี

กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลเกี่ยวกับกระบวนการขอรับความคุ้มครองเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิของทรัพย์สินทางปัญญาที่กล่าวข้างต้น ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงการแบ่งประเภทของทรัพย์สินทางปัญญาตามหลักสากล
ที่มา กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

1) ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม (Industrial Property) หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่เกี่ยวกับสินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ ความคิดสร้างสรรค์นี้อาจเป็นความคิดในการประดิษฐ์คิดค้น ซึ่งอาจจะเป็นกระบวนการหรือเทคนิคในการผลิต ที่ได้ปรับปรุงหรือคิดค้นขึ้นใหม่ หรือการใช้ประโยชน์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม ที่เป็นองค์ประกอบและรูปร่างของตัวผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ ยังรวมถึงเครื่องหมายการค้า หรือยี่ห้อ ชื่อ และถิ่นที่อยู่ทางการค้า รวมถึงแหล่งกำเนิด และการป้องกันการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม โดยทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมแบ่งออกได้ดังนี้ สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบผังภูมิของวงจรรวม ความลับทางการค้า และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1) สิทธิบัตร

สิทธิบัตร (Patent) เป็นการคุ้มครองการคิดค้นสร้างสรรค์ที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์ (Invention) หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Industrial Design) ที่มีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด ได้แก่ สิทธิบัตรการประดิษฐ์ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ และอนุสิทธิบัตร ซึ่งสิทธิบัตรหมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542

“พระราชบัญญัติสิทธิบัตรฯ” (2542: 38) เป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบ เพื่อให้ได้สิ่งของ เครื่องใช้ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

สรุปสิทธิบัตร หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) สิทธิบัตรการประดิษฐ์ (Invention Patent) หมายถึง การให้ความคุ้มครองการคิดค้นเกี่ยวกับลักษณะองค์ประกอบโครงสร้าง หรือกลไกของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งกรรมวิธีในการผลิตการเก็บรักษา หรือการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ โดยมีอายุการคุ้มครอง 20 ปี นับแต่วันที่ยื่นขอรับ ความคุ้มครอง

(2) สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Design Patent) หมายถึง การให้ความคุ้มครองความคิดสร้างสรรค์ที่เกี่ยวกับรูปร่างลักษณะภายนอกของผลิตภัณฑ์องค์ประกอบของลวดลายหรือสีของผลิตภัณฑ์ ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งหัตถกรรมได้ และแตกต่างไปจากเดิม โดยมีอายุการคุ้มครอง 10 ปี นับแต่วันที่ยื่นขอรับความคุ้มครอง

1.2) อนุสิทธิบัตร (Petty Patent) คือ การให้ความคุ้มครองการประดิษฐ์จากความคิดสร้างสรรค์ที่มีระดับการพัฒนาเทคโนโลยีไม่สูงมาก โดยอาจเป็นการประดิษฐ์คิดค้นขึ้นใหม่หรือปรับปรุงจากการประดิษฐ์ที่มีอยู่ก่อนเพียงเล็กน้อย โดยมีอายุการคุ้มครอง 6 ปี นับแต่วันที่ยื่นขอรับความคุ้มครอง ซึ่งสามารถต่ออายุได้ 2 ครั้ง ๆ ละ 2 ปี) ซึ่งผู้ทรงสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรมีสิทธิเด็ดขาดหรือสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการแสวงหาผลประโยชน์จากการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับสิทธิบัตร หรือ อนุสิทธิบัตรนั้น ภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด “พระราชบัญญัติสิทธิบัตรฯ” (2542: 49)

1.3) แบบผังภูมิของวงจรรวม (Layout – Design of Integrated Circuits) หมายถึง แบบแผนผัง หรือภาพที่สร้างขึ้น ไม่ว่าจะปรากฏในรูปแบบหรือวิธีใดเพื่อแสดงถึงการจัดวางและการเชื่อมต่อของวงจรไฟฟ้า เช่น ตัวนำไฟฟ้า หรือ ตัวต้านทาน เป็นต้น

1.4) เครื่องหมายการค้า (Trademark) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 (“พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า” (2559: 23-38) ได้ให้ความหมายของเครื่องหมายการค้าไว้ในมาตรา 4 ว่าหมายถึงเครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นเครื่องหมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของการค้าอันมีความแตกต่างจากสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น หรือเป็นเครื่องหมายที่ใช้หรือตั้งใจจะใช้เป็นที่หมายกับสินค้าหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า หรือเป็นเครื่องหมายที่ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าใช้กับสินค้านั้นเองหรือภาชนะบรรจุหรือใช้ในการโฆษณาสินค้านั้นเพื่อใช้ เป็นสื่อให้ผู้ซื้อสินค้าสามารถที่จะเลือกซื้อสินค้าได้โดยสะดวก เนื่องจากเครื่องหมายการค้าเป็นสิ่งบ่งชี้

แหล่งที่มาหรือคุณภาพของสินค้านั้น ยรรยง พวงราช (2541 อ้างถึงใน วราภรณ์ ไตรรักษ์ฐาปนกุล 2557: 51) โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 (“พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า” (2559: 32) แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

(1) **เครื่องหมายการค้า (Trademark)** คือ เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้กับสินค้าเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น เช่น มาม่า กระทิ๊งแดง บรีส โค้ก เป๊ปซี่ เอส แอนด์ พี เป็นต้น

(2) **เครื่องหมายบริการ (service Mark)** คือ เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้กับบริการเพื่อแสดงว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น เช่น สายการบิน ธนาคาร โรงแรม เป็นต้น

(3) **เครื่องหมายรับรอง (Certification Mark)** คือ เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้กับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการนั้น เช่น เซลล์ชวนชิม แม่ช้อยนางรำ ฮาลาล เป็นต้น

(4) **เครื่องหมายร่วม (Collective Mark)** คือ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกัน หรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคล หรือองค์กรอื่นใดของหรือเอกชน เช่น ตราช้างของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) หรือ กลุ่มบริษัทในเครือน้ำตาลมิตรผล เป็นต้น

1.5) **ความลับทางการค้า** หมายถึง ข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป โดยเป็นข้อมูลที่มีมูลค่าในเชิงพาณิชย์เนื่องจากข้อมูลนั้นเป็นความลับ และมีการดำเนินการตามสมควรเพื่อทำให้ข้อมูลนั้นปกปิดเป็นความลับ อาจใช้มาตรการต่างๆ เพื่อนำมาจัดระบบการควบคุมดูแลข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าของตนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ประทับตรา “ลับ” ในเอกสาร ห้ามพนักงานเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต ใช้การถอดรหัสในการเข้าถึงข้อมูล ความลับ เป็นต้น ตัวอย่างความลับทางการค้า ได้แก่ สูตรยา สูตรอาหาร สูตรเครื่องดื่ม สูตรเครื่องสำอาง กรรมวิธีการผลิต ข้อมูลการบริหารธุรกิจ รายละเอียดเกี่ยวกับราคาสินค้า บัญชีรายชื่อลูกค้า ฯลฯ

1.6) **ชื่อทางการค้า** หมายถึง ชื่อที่ใช้ในการประกอบกิจการ เช่น ไทยประกันชีวิต ขนมห้าน้อยการ เป็นต้น

1.7) **สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์** หมายถึง ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์และสามารถบ่งบอกว่าสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น เป็นสินค้าที่มี

คุณภาพ ชื่อเสียงหรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว เช่น ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ผ้าไหมยกดอกลำพูน ส้มโอนครชัยศรี ไข่เค็มไชยา มีดอรัญญิก เป็นต้น

2) ลิขสิทธิ์ (Copyright)

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 (“พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์” (2558: 7) ได้ให้ความหมายของลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวของผู้สร้างสรรค์ที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น โดยประเภทของงานอันมีลิขสิทธิ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ ได้แก่ งานวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างไร นอกจากนั้นกฎหมายลิขสิทธิ์ยังให้ความคุ้มครองถึงสิทธิของนักแสดงด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ครอบคลุมถึงความคิดหรือขั้นตอน กรรมวิธีหรือระบบ หรือวิธีใช้หรือวิธีทำงาน หรือแนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์

กล่าวโดยสรุปประเภททรัพย์สินทางปัญญาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม (Industrial Property) และลิขสิทธิ์ (Copyright) ซึ่งสำหรับประเภททรัพย์สินทางอุตสาหกรรมสามารถแบ่งออกไปอีก 7 ประเภท ได้แก่ สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร แบบผังภูมิของวงจรรวม เครื่องหมายการค้า ความลับทางการค้า ชื่อทางการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น อาจอยู่ในรูปที่จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้

2.5 ข้อมูลของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.5.1 ประวัติของสถาบันวิจัยและพัฒนา

สถาบันวิจัยและพัฒนา (2564: ออนไลน์) เป็นหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับการจัดตั้งให้เป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะของมหาวิทยาลัยฯ เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2536 มีผู้อำนวยการอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของอธิการบดี โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ คือ งานแผน ประกันคุณภาพการศึกษา และงานบริหารงานทั่วไป งานวิชาการและวิจัยนวัตกรรม งานบริการและเผยแพร่งานวิจัย หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ พัฒนาแนวทางการดำเนินงานด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสู่สมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย ตลอดจนสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมือ

อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนมีกลไกช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

ปัจจุบัน สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตั้งอยู่ ณ อาคารสำนักงานอธิการบดี ชั้น 5 ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานประสาน ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาศักยภาพของอาจารย์และนักวิจัย สถาบันมีสถานะเทียบเท่าคณะ/สำนัก มีโครงสร้างการบริหารประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย และผู้ช่วยอธิการบดีที่กำกับดูแลการดำเนินงานของสถาบันวิจัยและพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการวิจัย มีผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มีอัตรากำลังรวมทั้งสิ้น 28 อัตรา โดยแบ่งออกเป็นข้าราชการ จำนวน 4 อัตรา พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 18 ราย พนักงานราชการ จำนวน 1 ราย และลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 5 ราย แสดงดังภาพที่ 2.3 โดยมีผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาและรองผู้อำนวยการฯ ทำหน้าที่ความรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย วางแผนการปฏิบัติงาน การกำหนดอัตรากำลัง งบประมาณ ควบคุมและติดตามประเมินผล การปฏิบัติงาน ศึกษาวิเคราะห์ มอบหมายงาน วินิจฉัยสั่งการ ตรวจสอบให้คำปรึกษา แนะนำ และรับผิดชอบงานที่เป็นภารกิจ บทบาท หน้าที่ของสถาบันวิจัยและพัฒนา ซึ่งแบ่งภารกิจ บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ออกเป็นกลุ่มงานและฝ่าย 5 กลุ่มงาน แสดงดังภาพที่ 2.2 ดังนี้

กลุ่มงานที่ 1 สำนักงานผู้อำนวยการ โดยแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ดังต่อไปนี้

1.1 ฝ่ายแผนและประกันคุณภาพ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานนโยบายและแผนประกันคุณภาพการศึกษา งานนโยบายและแผนกลยุทธ์ (แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี) งานแผนปฏิบัติราชการประจำปี งานบริหารข้อมูลและตัวชี้วัดระดับมหาวิทยาลัยด้านงานวิจัย งานประกันคุณภาพการศึกษา และงานบริหารความเสี่ยง

1.2 ฝ่ายบริหารงานทั่วไป มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ งานนโยบายและแผนงานบริหารงานทั่วไป งานงบประมาณ งานการเงินและบัญชี งานพัสดุ งานสารบรรณ งานธุรการงานเลขานุการ งานบุคลากร

กลุ่มงานที่ 2 กลุ่มงานวิชาการ/วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย ดังต่อไปนี้

2.1 ฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ งานนโยบายและแผนด้านวิชาการ งานบริหารจัดการทุนวิจัยภายใน งานบริหารจัดการข้อมูลงานวิจัยด้วยระบบ NRIIS/DRMS งานติดตามความก้าวหน้าผลงานวิจัยด้านแหล่งทุนภายใน งานกองทุนส่งเสริมงานวิจัย มทร.ธัญบุรี งานพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่ออุตสาหกรรม

2.2 ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานนโยบายและแผนด้านวิจัยและนวัตกรรม งานวิจัยจากงานประจำ (R2R)/งานวิจัยสถาบัน งานบริหารจัดการทุนวิจัย

ภายนอก งานพัฒนากลุ่มวิจัยเฉพาะทาง งานสนับสนุนการนำเสนอผลงานวิจัยต่างประเทศ งานส่งเสริมและบริหารจัดการด้านการตีพิมพ์ และงานส่งเสริมและจัดการนวัตกรรม

2.3 ฝ่ายวารสารวิจัย มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ งานนโยบายและแผนพัฒนาวารสาร มทร.ธัญบุรี ด้วยระบบ OJS (Open Journal System) งานวารสารวิจัย มทร.ธัญบุรี

กลุ่มงานที่ 3 กลุ่มบริการและเผยแพร่งานวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย ดังต่อไปนี้

3.1 ฝ่ายเผยแพร่งานวิจัย มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานนโยบายและแผนด้านเผยแพร่งานวิจัย งานประกวดนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ งานจัดนิทรรศการ และงานยกย่องเชิดชูเกียรตินักวิจัย

3.2 ฝ่ายพัฒนาถ่ายทอดเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศด้านงานวิจัย มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานนโยบายและแผนด้านพัฒนาถ่ายทอด เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศด้านงานวิจัย งานถ่ายทอดเทคโนโลยีภายใต้เครือข่ายคลินิกเทคโนโลยี งานพัฒนาการให้บริการด้านงานวิจัยทางระบบออนไลน์งานสารสนเทศเพื่องานวิจัย งานโปรแกรมสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (iTAP)

3.3 ฝ่ายบริการวิชาการแก่สังคม มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานนโยบายและแผนด้านบริการวิชาการแก่สังคม งานบริหารข้อมูลและตัวชี้วัดด้านบริการวิชาการแก่สังคม งานข้อเสนอโครงการและงบประมาณด้านบริการ วิชาการแก่สังคมงานติดตามและรายงานความก้าวหน้าโครงการบริการวิชาการแก่สังคม งานจัดประชุมด้านบริการวิชาการแก่สังคม งานโครงการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานบริการ และวิชาการแก่สังคม

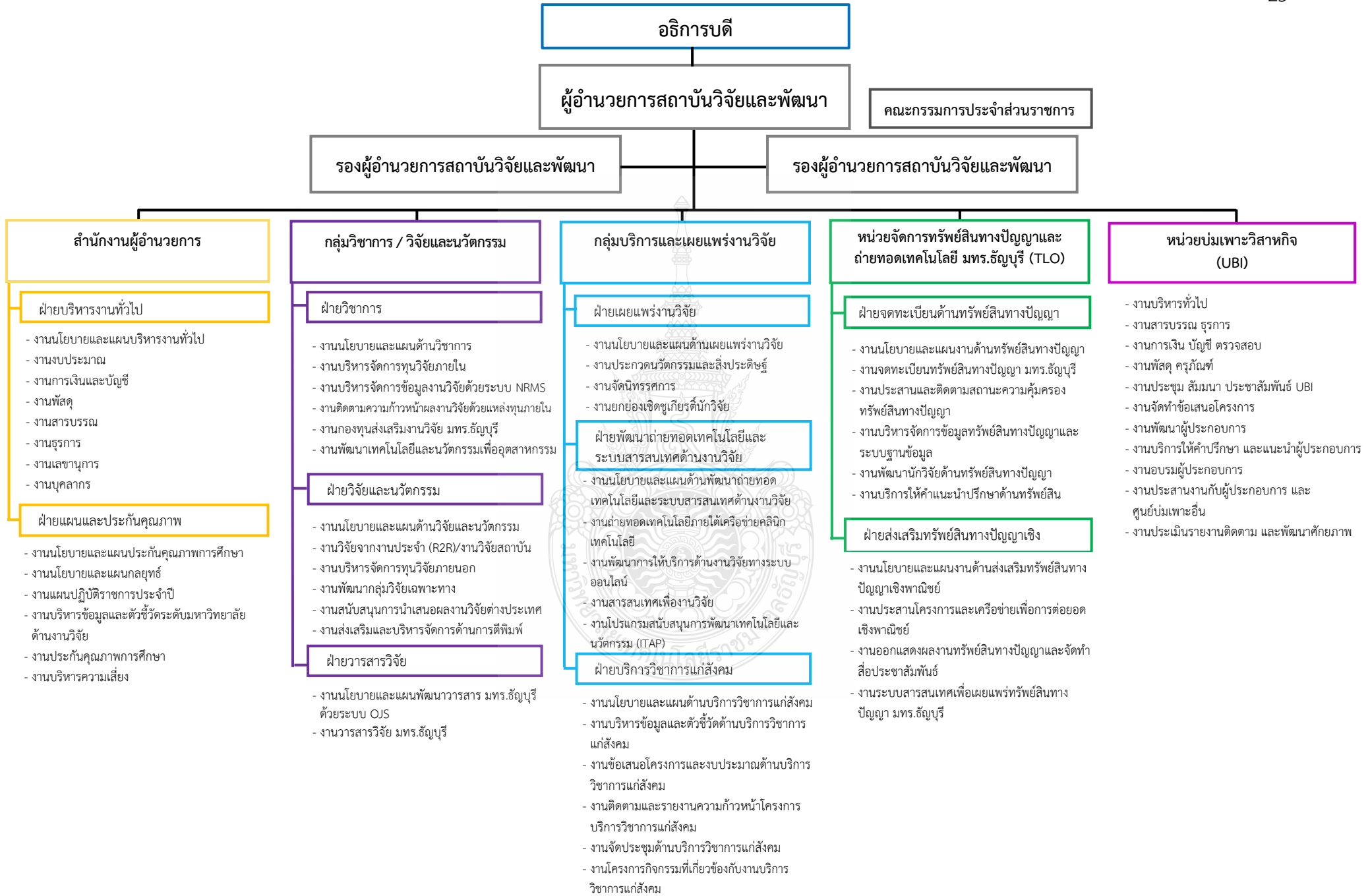
กลุ่มงานที่ 4 หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี มทร.ธัญบุรี (Technology Licensing Office; TLO) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ดังต่อไปนี้

4.1 ฝ่ายจดทะเบียนด้านทรัพย์สินทางปัญญา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานนโยบายและแผนงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา งานจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีงานประสานและติดตามสถานะความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา งานบริหารจัดการข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญาและระบบฐานข้อมูล งานพัฒนานักวิจัยด้านทรัพย์สินทางปัญญา งานบริการให้คำแนะนำปรึกษาด้านทรัพย์สินทางปัญญา

4.2 ฝ่ายส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาเชิงพาณิชย์ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานนโยบายและแผนงานด้านส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาเชิงพาณิชย์ งานประสานโครงการและเครือข่ายเพื่อการต่อยอดเชิงพาณิชย์ งานออกแสดงผลงานทรัพย์สินทางปัญญาและจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ งานระบบสารสนเทศ เพื่อเผยแพร่ทรัพย์สินทางปัญญามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กลุ่มงานที่ 5 หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ (UBI) มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานสารบรรณ ชุรการ การเงิน บัญชี พัสดุ และครุภัณฑ์ งานประชุม สัมมนา และประชาสัมพันธ์หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ (UBI) และจัดทำข้อเสนอโครงการ งานพัฒนาผู้ประกอบการ และอบรมผู้ประกอบการ งานประสานงาน ให้คำปรึกษา และแนะนำผู้ประกอบการ และศูนย์บ่มเพาะอื่น ๆ และงานประเมินรายงานติดตามและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ

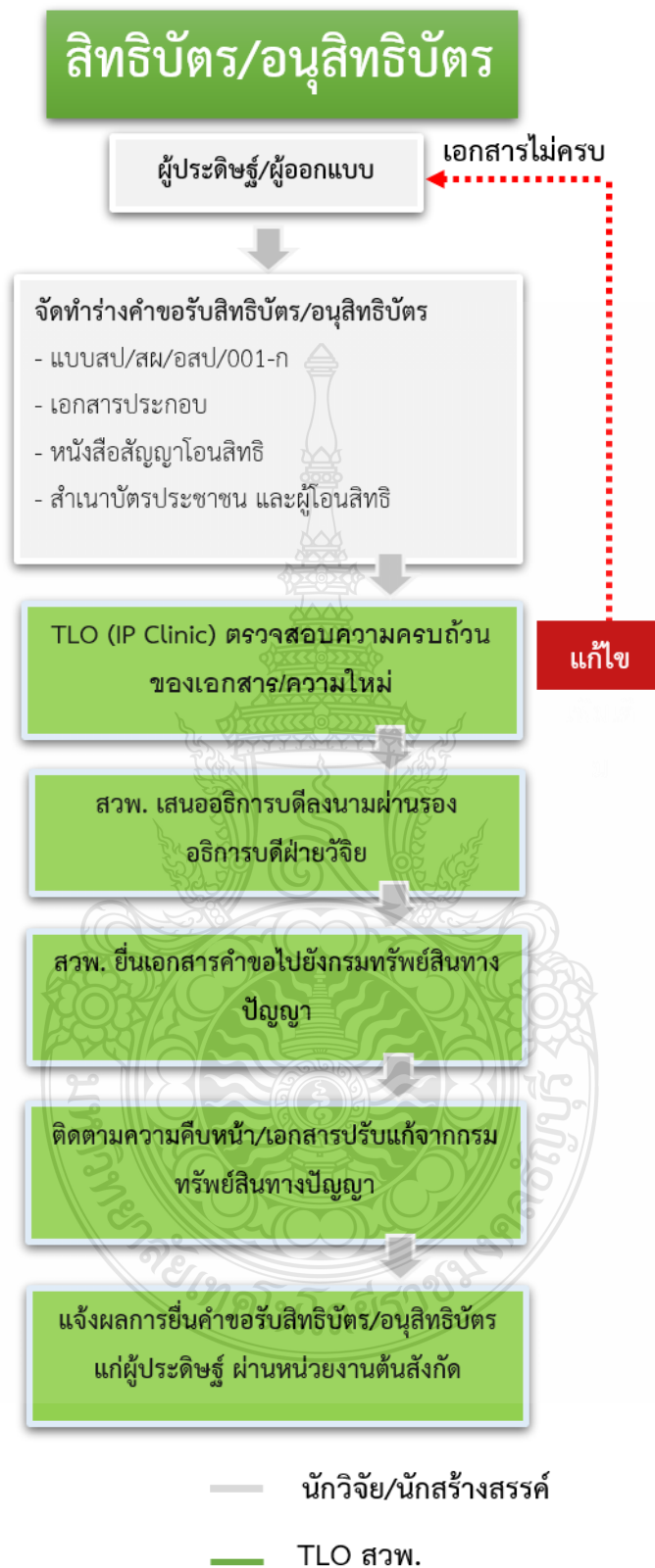
ภาพที่ 2.2 แสดงโครงสร้างการแบ่งกลุ่มงาน ภาระงานภายในสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.6 บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

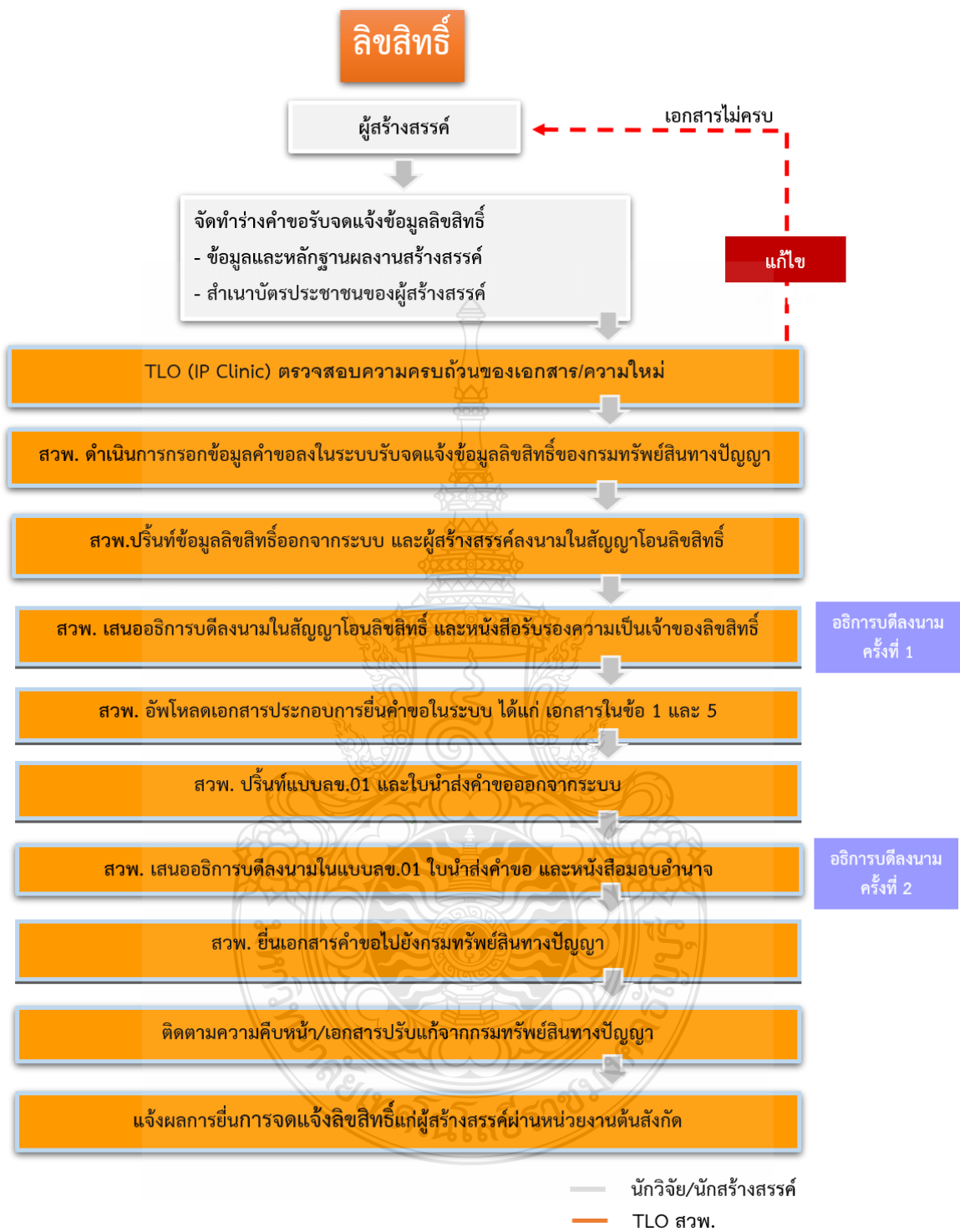
ตามประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เรื่อง กำหนดภาระงานในสถาบันวิจัยและพัฒนา (เพิ่มเติม) ลงวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2559 (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2559) ได้กำหนดให้ภาระงาน “หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Licensing Office; TLO)” เป็นภาระงานในสถาบันวิจัยและพัฒนาอีกภาระงานหนึ่ง ซึ่งมีภารกิจหลักในการดำเนินงานแบ่งเป็น 2 ฝ่าย ดังนี้

1) ฝ่ายจดทะเบียนด้านทรัพย์สินทางปัญญา รับผิดชอบเกี่ยวกับ งานบริการให้คำแนะนำปรึกษาด้านทรัพย์สินทางปัญญา งานสืบค้นข้อมูลสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศจากฐานข้อมูลทั่วโลก งานยกร่างคำขอใหม่ งานจัดเตรียมและยื่นคำขอ งานประสานและติดตามสถานะความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา งานบริหารจัดการข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญาและรับฐานข้อมูล งานบริหารจัดการเอกสารสำคัญและการจัดเก็บข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา และงานพัฒนานักวิจัยให้ตระหนักและมีความรู้ความเข้าใจด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีกระบวนการดังภาพที่ 2.3-2.4

ภาพที่ 2.3 แสดงกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองประเภทสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาพที่ 2.4 แสดงกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองประเภทลิขสิทธิ์
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2) ฝ่ายส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาเชิงพาณิชย์ รับผิดชอบเกี่ยวกับ งานประสานโครงการ และเครือข่ายต่อยอดเชิงพาณิชย์ งานออกแสดงผลงานทรัพย์สินทางปัญญาและจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ อาทิเช่น จัดทำเอกสารเผยแพร่ทำเนียบทรัพย์สินทางปัญญา นำผลงานที่ได้รับการคุ้มครองฯ ออกจัดแสดงในงานมหกรรม Thailand Tech Show งานมหกรรม Thailand Research Expo งานมหกรรม IP Fair และงานมหกรรม IP Champion ตลอดจนงานจัดสรรผลประโยชน์ของผลงานที่มีการอนุญาตให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา การมีส่วนร่วมในงานวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก รวมถึงการประกวดผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ งานระบบสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทรัพย์สินทางปัญญา

2.6.1 ภาระงานของเจ้าหน้าที่ด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ปฏิบัติงานในการตรวจสอบและวิเคราะห์คำขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาการประดิษฐ์และการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์และตรวจสอบทางด้านเทคนิคและวิชาการเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาการประดิษฐ์ด้านเคมี ฟิสิกส์ วิศวกรรม และอื่น ๆ และทรัพย์สินทางปัญญาการออกแบบผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการพิจารณาร่างคำขอก่อนยื่นขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา และปฏิบัติหน้าที่ในการบริหาร ดูแลและติดตามสถานะคำขอ เพื่อให้ได้มาซึ่งการได้รับจดทะเบียน และจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ รวมถึงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โดยเจ้าหน้าที่ด้านทรัพย์สินทางปัญญามีหน้าที่ความรับผิดชอบใน ดังนี้

- 1) ช่วยให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่นักวิจัย นักศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ถูกต้อง สมบูรณ์ตามกฎหมายที่กำหนด
- 2) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจทานชุดคำขอ หลักฐานคำขอรับสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญาอื่น
- 3) ช่วยตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขทางเทคนิคหรืองานด้านการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ถูกต้องตามเทคนิควิชาการและข้อกำหนดตามกฎหมาย
- 4) จำแนกประเภทของผลงานให้มีความเหมาะสมกับประเภทของทรัพย์สินทางปัญญาที่จะยื่นคำขอ
- 5) ตรวจสอบข้อมูลด้านเทคนิคหรือวิชาการที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์และการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อประกอบการวิเคราะห์ ตรวจสอบ และจัดทำความเห็นในการพิจารณารับจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญาอื่นเสนอต่อผู้บังคับบัญชา
- 6) ประสาน บริหารเวลา และติดตามสถานะความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภท เพื่อการคุ้มครองตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดในแต่ละประเภท
- 7) เป็นวิทยากรทั้งภาคบรรยายและฝึกปฏิบัติให้แก่ นักวิจัย คณาจารย์ และนักศึกษา ภายในมหาวิทยาลัย

8) จัดทำประกาศและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา มทร.ธัญบุรี เช่น ประกาศคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายเงินและค่าสมนาคุณการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2559) และ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2562) และ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2551) ประกาศคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เรื่อง อัตราค่าบริการงานจัดการทรัพย์สินทางปัญญา สำหรับ บุคคลภายนอก เป็นต้น

9) คัดสรรและคัดเลือกผลงานพร้อมใช้หรือพร้อมจำหน่ายที่สามารถนำผลงานดังกล่าว เผยแพร่สู่เชิงพาณิชย์หรืออุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยผ่านการแสดงผลงานที่ได้รับความคุ้มครองเหล่านั้น ในงานมหกรรมต่าง ๆ ที่หน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัด

10) จัดประชุมคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา มทร.ธัญบุรี เป็นงานที่ สถาบันวิจัยและพัฒนา มทร.ธัญบุรี เพื่อรายงานผลการดำเนินงาน หาแนวทางในการเพิ่มจำนวนสิทธิบัตร และอนุสิทธิบัตร และช่องทางการส่งเสริมผลงานสู่เชิงพาณิชย์

11) เจรจาต่อรองการอนุญาตให้ใช้สิทธิด้านทรัพย์สินทางปัญญา และจัดกิจกรรม การอนุญาตให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

12) ประสานติดตามการทำงานร่วมกันทั้งภายในและภายนอกทีมงานหรือหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้

13) ให้บริการข้อมูลวิชาการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตอบข้อหารือต่าง ๆ ในระดับต้นแก่นักวิจัย นักศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้เกิดการสร้างและใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญา

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผู้สนใจทำการศึกษาวิจัยในประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวหลายบทความ โดยสามารถนำมาเป็นแนวทางในการทำวิจัยในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

อรณิชา วรรณนุช (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนากระบวนการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ การพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : กรณีศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี ผลการวิจัยพบว่าแนวทาง การพัฒนาสถานศึกษาควรประเมินหลักสูตรและนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ สอดคล้องกับผู้เรียน จัดอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน สร้างความเป็นครูและนักศึกษานอกโรงเรียนมี อาชีพ ครูสามารถสร้างเครื่องมือการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการประเมิน สถานศึกษานำผลการประเมินมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำกับ

ติดตามประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของครูในพื้นที่อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้งทุกตำบล ตลอดจนการทำคู่มือการดำเนินงานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายเพื่อเป็นแนวทางขยายผลสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

เนตรฤทัย ภูนาภรณ์ และวิกรม กาสีวงศ์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจ มีภาระงานประจำมาก การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลยังไม่เป็นระบบ การมีส่วนร่วมของบุคลากรน้อย และการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา การพัฒนาระบบการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร การพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์ และการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

มนัสวีณี ณรงค์ชัย นวัตกรรม หอมสิน และพงษ์นิมิตร พงษ์ภิญโญ (2563) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในอำเภอ จังหวัดสกลนคร โดยทำการวิจัยเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในอำเภอ จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอน ที่มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระยะที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในอำเภอ จังหวัดสกลนคร ผู้ให้ข้อมูลมาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 9 คน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในอำเภอ จังหวัดสกลนคร พบว่ามีแนวทางการพัฒนา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายใน ด้านวัดผลประเมินผลการศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยแนวทางทั้ง 6 ด้าน ได้รับการยืนยันว่าใช้ได้ทุกแนวทาง

อุดมลักษณ์ คงคาเนรมิต และวีรวรรณ อุทัยรัตน์ (2564) ได้ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในลักษณะของการสัมภาษณ์และการวิจัยเชิงปริมาณในลักษณะของการสำรวจ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย กรุงเทพมหานคร (กศน.เขต) จำนวน 50 แห่ง แห่งละ 9 คน รวมทั้งหมด 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยตนเอง และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณทางไปรษณีย์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มองค์กรประกอบการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของสถานศึกษา กศน.เขต มี 2 กลุ่ม

คือ กลุ่มการบ่งชี้ความรู้ และกลุ่มการเข้าถึงความรู้ สามารถกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของสถานศึกษา กศน.เขต ได้ 2 ด้าน คือ 1) ด้านการบ่งชี้ความรู้ และ 2) ด้านการเข้าถึงความรู้ ซึ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ที่สนับสนุนความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา การเข้าถึงการเรียนรู้ที่ได้รับจากโปรแกรมการศึกษา การเข้าถึงกิจกรรมฝึกฝนอาชีพ และการเข้าถึงกิจกรรมการแสวงหาความรู้ ทักษะ

ดวงพร อุ่ณจิตต์ (2564) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อประสิทธิภาพการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 จำนวน 161 คน ตรวจสอบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยาย สูตรคำนวณค่าความต้องการจำเป็น และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดของการพัฒนาสมรรถนะการบริหารของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อประสิทธิภาพการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย สมรรถนะการบริหาร 6 ด้าน และวิธีการพัฒนาสมรรถนะการบริหาร 6 วิธีการ 2) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องการพัฒนาสมรรถนะด้านการวางแผนและการจัดองค์กรเป็นลำดับแรก (0.232) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสาร (0.227) ด้านมุ่งบรรลุผลลัพธ์ (0.223) ด้านการทำงานเป็นทีม (0.223) ด้านการสอนงานและการมอบหมายงาน (0.211) และด้านภาวะผู้นำและการจัดการคน (0.206) ตามลำดับ ในขณะที่ความต้องการพัฒนาด้วยวิธีการศึกษาดูงานเป็นลำดับแรก (0.282) รองลงมาคือ วิธีการสอนงานและการให้คำปรึกษา (0.266) วิธีการฝึกอบรม (0.257) วิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการ (0.242) วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (0.235) และวิธีการสัมมนา (0.234) ตามลำดับ 3) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อประสิทธิภาพการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 ประกอบด้วย 18 แนวทาง ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้ในระดับมาก

สันติ สารชาติ และนฤตลภัสสร จักษุเดโชวณิช (2564) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทย โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทย จำนวน 400 คน แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นศึกษาและวิเคราะห์สมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทย ซึ่งเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่สถิติเชิงพรรณนา ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างหาความสัมพันธ์โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ใช้ t-test dependent และ one way ANOVA และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และส่วนที่สองเป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทย ด้วยการเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่มพนักงาน

รักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทย และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บังคับบัญชาระดับสูงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และนายกสมาคมรักษาความปลอดภัยภาคพื้นเอเชีย จากผลการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็นต่อสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทยมีระดับสมรรถนะที่มีในปัจจุบันกับสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทยในสมรรถนะที่คาดหวัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และได้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทยประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารบุคคล การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยเอกชนเพิ่มเติมจากหลักสูตรมาตรฐานที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนด การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ระบบการสอนงาน และการประเมินผลและการฝึกอบรมทบทวนที่สม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่ามีแนวทางการพัฒนากระบวนการบริหารงาน ทั้งด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการวางแผน การอำนวยความสะดวก และการควบคุม ทั้งในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ไม่มีสูตรที่แน่นอนและตายตัว แต่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทำงาน ความรู้ ความเข้าใจ ปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ จึงนำมาออกแบบและหาแนวทางการบริหารจัดการที่มีลักษณะพิเศษให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละหน่วยงานนั้น เพื่อการพัฒนากระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ วราภรณ์ ไตรรักษ์ฐาปนกุล (2557) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการให้บริการในการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจ ความพึงพอใจ และความต้องการของผู้ที่มาติดต่อขอจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่ให้บริการอยู่ในระดับมาก โดยมีแนวทางการพัฒนาการให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการควรเปลี่ยนการยื่นเอกสารกับเจ้าหน้าที่เป็นการยื่นผ่านระบบออนไลน์ 2) ด้านเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่ให้บริการควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนะนำการเตรียมเอกสาร โดยการอธิบายให้ชัดเจนและใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย และควรมีการโยกย้ายสับเปลี่ยนหมุนเวียนงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจงานต่าง ๆ ได้ทุกเรื่อง 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกควรมีจัดทำป้าย เอกสารแผ่นพับ เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจในการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา โดยใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้สืบค้นข้อมูล รวมทั้งการบรรยายหรือจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา โดยการเปิดโอกาสได้แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นและ 4) ด้านอื่น ๆ ควรจัดสวัสดิการเงินเดือน ค่าตอบแทนให้กับเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ หรือสร้างแรงจูงใจในการทำงานมากยิ่งขึ้น

ประชุม คำพุ่ม และสัมพันธ์ พลภักดิ์ (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ประกอบด้วย ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ และปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการ

บริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประสบผลสำเร็จ ใน ส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณใช้บุคลากรทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง ที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา จำนวน 874 ราย เป็นกลุ่มตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูล สนามโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 607 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลไม่ได้รณรงค์ให้บุคลากรให้ความสนใจกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญามากเท่าที่ควร ส่วนแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ควรรณรงค์ให้บุคลากรให้ความสนใจกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มากขึ้น นอกจากนี้ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาประสบผลสำเร็จ คือ การที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีวิสัยทัศน์ที่ดีและมีนโยบายที่ชัดเจนในการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

สุวิชา เทพลาวัลย์ และชาครีย์ กิตติยากร. (2562: 34) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการนำทรัพย์สินทางปัญญาและผลงานวิจัยทาง ด้านนวัตกรรมทางการแพทย์ไปใช้ประโยชน์ ของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้ข้อมูลย้อนหลัง 12 ปี จำแนกตามประเภทของทรัพย์สินทางปัญญาและการนำไปใช้ประโยชน์ ผลการศึกษาพบว่ามีผลงานที่จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา จำนวน 146 เรื่อง จำแนกเป็นประเภทลิขสิทธิ์มากที่สุด รองลงมาคืออนุสิทธิบัตร สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ และสิทธิบัตรการประดิษฐ์ ตามลำดับ นอกจากนี้ มีผลงานบางส่วนยังอยู่ระหว่างยื่นคำขอรับ ความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งมีการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการ และเชิงสังคม ส่วนในเชิงพาณิชย์ยังมีจำนวนไม่มาก แต่มีศักยภาพเพียงพอที่จะนำความรู้ในทรัพย์สินทางปัญญามาพัฒนาและต่อยอดอย่างเป็นรูปธรรมได้

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการหรือการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ย่อมมีปัจจัยทั้งภายในและภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ โดยปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาประสบผลสำเร็จ คือ ผู้บริหารขององค์กรมีวิสัยทัศน์ที่ดีและมีนโยบายที่ชัดเจนในการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ตลอดจนสร้างแรงจูงใจในการทำงานมากยิ่งขึ้นให้แก่เจ้าหน้าที่ หรือเปิดโอกาสได้แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นโดยการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

ดังนั้นจากการสืบค้น ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิด การพัฒนากระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม อาทิ เพศ อายุ ประเภทผู้ตอบแบบสอบถาม วุฒิการศึกษาสูงสุด หน่วยงานที่สังกัด ระยะเวลาการทำงาน จำนวนครั้งที่ใช้บริการ ประเภทและจำนวนทรัพย์สินทางปัญญาที่ขอรับความคุ้มครอง เป็นต้น การให้ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ได้

แก่ผู้ขอรับความคุ้มครอง มีระบบการให้บริการที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน ผู้ให้บริการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสามารถให้คำปรึกษาได้อย่างชัดเจน ทำให้เกิดการพัฒนาระบบการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้รับบริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่องานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 32 หน่วยงาน ประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะการแพทย์บูรณาการ คณะพยาบาลศาสตร์ สำนักงานอธิการบดี สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน กองกลาง กองอาคารสถานที่ กองคลัง กองนโยบายและแผน กองบริหารงานบุคคล กองพัฒนานักศึกษา กองประชาสัมพันธ์ สำนักจัดการทรัพย์สิน กองยุทธศาสตร์การต่างประเทศ กองกฎหมาย สำนักงานสภามหาวิทยาลัย หน่วยตรวจสอบภายใน สำนักประกันคุณภาพการศึกษา สำนักสหกิจศึกษา สภาคณาจารย์และข้าราชการ สถานีวิทยุกระจายเสียง และหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ ซึ่งในปี 2565 มีประมาณ 2,168 คน (กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2565)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุน โดยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน Krejcie & Morgan (1970 อ้างถึงใน วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. 2562: 38) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% โดยใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 327 คน

3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วารสารวิชาการ ตำรา บทความตีพิมพ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศไทย

3.2.2 รวบรวม วิเคราะห์ ประมวลความรู้และข้อมูลที่ได้ศึกษา โดยสรุปเนื้อหาสาระสำคัญเพื่อกำหนดกรอบการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3.2.3 สร้างเครื่องมือแบบสอบถาม โดยนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2.3.1 สร้างแบบสอบถามการวิจัยและกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนน

3.2.3.2 นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา ด้านการยกร่างคำขอรับความคุ้มครอง และผู้ที่เคยใช้บริการซ้ำ เพื่อตรวจสอบสำนวนที่ใช้ ความชัดเจนของคำถาม ตลอดจนตรวจความถูกต้องเที่ยงตรงและความครอบคลุมในประเด็นของเนื้อหาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ รวมถึงให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้วิจัยในการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (index of item-objective congruence : IOC) จากสูตร Riviovelli and Hambleton (1997 อ้างถึงใน สนุพงษ์ จิระชาลวิสุทธ์. 2558)

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

โดยใช้สูตรการหาค่า IOC คือ $IOC = \frac{\sum R}{N}$

IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N หมายถึง จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

โดยผลของค่า IOC พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เท่ากับ 0.95 ความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา เท่ากับ 0.80 และความพึงพอใจต่อการให้บริการการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา เท่ากับ 0.83

3.2.4 จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.2.5 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) วิธีการของครอนบาค (1974 อ้างถึงใน วีระศักดิ์ ไชยดำ และ วิจิต กำมันตะคุณ. 2559: 102) และ ธนानันต์ นุ่มแสง และธนิตา ตันตระกูลโรจน์. (2561: 193) โดยใช้เกณฑ์มากกว่า 0.8 ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ $\alpha = 0.95$

3.2.6 ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 ข้อ เป็นแบบให้เลือกตอบ ประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทผู้ตอบแบบสอบถาม วุฒิการศึกษาสูงสุด หน่วยงานที่สังกัด ระยะเวลาการปฏิบัติงาน จำนวนครั้งที่ใช้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ประเภทและจำนวนทรัพย์สินทางปัญญาที่ขอรับความคุ้มครอง

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของผู้ขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วยคำถามแบบเลือกตอบระหว่างใช่และไม่ใช่ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งคำตอบที่ตอบ ใช่ มีจำนวน 4 ข้อ คือ 1,2,5,8,9 และคำตอบที่ตอบ ไม่ใช่ มีจำนวน 6 ข้อ คือ 3,4,6,7,10 (ธนภูมิ อติเวทิน. 2561: 1659) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถาม ดังนี้

1 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นด้านทรัพย์สินทางปัญญา และเงื่อนไขการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง

0 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นด้านทรัพย์สินทางปัญญา และเงื่อนไขการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา ไม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง

คำถามในส่วนที่ 2 ประกอบด้วย คำถามแจกแจงดังนี้

- ความหมายของทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีคำถามเป็นทรัพย์สินทางปัญญาคือ การคุ้มครองความคิดที่เกิดจากการประดิษฐ์ของมนุษย์ จำนวน 1 ข้อ
- การแยกประเภททรัพย์สินทางปัญญา โดยมีคำถามเป็นทรัพย์สินทางปัญญาตามหลักสากลแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม และลิขสิทธิ์ จำนวน 1 ข้อ

- อายุการคุ้มครอง โดยมีคำถามเป็นทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทมีอายุการคุ้มครอง 10 ปี จำนวน 1 ข้อ

- กระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีคำถามเป็น ระบบการคุ้มครองของทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทเป็นระบบจดทะเบียน และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นหน่วยงานที่ได้รับการยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอประเภทสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ จำนวน 2 ข้อ

- เงื่อนไขการขอรับความคุ้มครอง โดยมีคำถามเป็นการแสดงผลงานในงานมหกรรมที่หน่วยงานรัฐเป็นผู้จัดสามารถยื่นขอรับความคุ้มครองภายใน 12 เดือน นับตั้งแต่วันออกแสดงผลงาน เงื่อนไขการประดิษฐ์ที่สามารถขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ได้ คือ ต้องมีความใหม่ นักวิจัยสามารถนำผลงานที่นำไปตีพิมพ์เรียบร้อยแล้ว มายื่นขอรับการคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอนุสิทธิบัตรได้ในภายหลัง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสาระสำคัญที่ถูกเปิดเผย และการให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ อยู่ภายใต้กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ จำนวน 4 ข้อ

- การประดิษฐ์ที่ขอรับความคุ้มครองไม่ได้ โดยมีคำถามเป็นวิธีบำบัดรักษาโรคเป็นสิ่งที่สามารถขอรับการคุ้มครองได้ จำนวน 1 ข้อ

การแปลผลคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์โดยใช้คะแนน เสรี ราชโรจน์. (2537 อ้างถึงใน นิคม แก้ววันดี. 2560: 53-54) ดังนี้

คะแนนต่ำกว่า ร้อยละ 60 (0-5 คะแนน) หมายความว่า ระดับความรู้ต่ำ

คะแนนระหว่าง ร้อยละ 61-79 (6-8 คะแนน) หมายความว่า ระดับความรู้ปานกลาง

คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป (9-10 คะแนน) หมายความว่า ระดับความรู้สูง

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

ด้านขั้นตอนการให้บริการ	จำนวน	4	ข้อ
ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ	จำนวน	5	ข้อ
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน	5	ข้อ
ด้านคุณภาพการให้บริการ	จำนวน	3	ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามส่วนนี้เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ของ Likert scale โดยมีเกณฑ์การให้ค่าคะแนน ดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	5
ระดับความพึงพอใจมาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ	4
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	3
ระดับความพึงพอใจน้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ	2
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1

การแปลผลคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา หน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยการนำคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย โดยใช้หลักการแปลผลค่าเฉลี่ยในการให้ความหมายคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจของผู้รับบริการ Best J. W., (1981 อ้างถึงใน วราภรณ์ ไตรรักษ์ฐาปนกุล. 2557: 71-72) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามให้แสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบบปลายเปิด โดยมีลักษณะเป็นข้อ ๆ ให้สามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ และเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้อย่างอิสระ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยวางแผนดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

1) จัดทำหนังสือจากฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมถึงผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ถึงหัวหน้าหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

2) เพิ่มช่องการตอบแบบสอบถามออนไลน์ทางเมล ไลน์ส่วนตัว และไลน์กลุ่ม โดยจัดทำคิวอาร์โค้ดและลิงก์ เพื่อสแกนแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งให้ประชากรที่ใช้ในการวิจัยจากบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย (นิศาชล รัตนมณี และประสพชัย พสุนนท์. 2019: 184) โดยใช้ระยะเวลา 2 เดือน คือ เดือนกรกฎาคม ถึง เดือนสิงหาคม 2565

3) ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถาม เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปดังต่อไปนี้

3.5.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.5.2 ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของผู้ขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา จำนวน 10 ข้อ ใช้วิธีการหาจำนวนและร้อยละ

3.5.3 ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของผู้ขอรับบริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านคุณภาพการให้บริการ โดยรวบรวมรายชื่อและรายด้าน เพื่อหาจำนวนร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3.5.4 ส่วนที่ 4 แนวทางในการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีลักษณะเป็นข้อ ๆ ให้เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้อย่างอิสระ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้มาขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา และศึกษาความพึงพอใจของผู้มาขอรับความคุ้มครองต่องานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 327 ชุด ซึ่งผู้วิจัยจึงขอนำเสนอผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

4.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งบุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายสนับสนุน ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 327 คน เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม วุฒิการศึกษาสูงสุด หน่วยงานที่สังกัด ระยะเวลาการปฏิบัติงาน จำนวนครั้งที่ใช้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ประเภทของทรัพย์สินทางปัญญาที่ขอรับความคุ้มครอง และจำนวนทรัพย์สินทางปัญญาที่เคยขอรับความคุ้มครอง โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผล ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญาจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=327)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	150	46
หญิง	177	54
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	3	1
20-30 ปี	17	5
31-40 ปี	88	27
มากกว่า 40 ปี	219	67
ประเภทผู้ตอบแบบสอบถาม		
บุคลากรสายวิชาการ	268	81.96
บุคลากรสายสนับสนุน	59	18.04
วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	0.92
ปริญญาตรี	16	4.89
ปริญญาโท	121	37.00
ปริญญาเอก	187	57.19

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา
จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม หน่วยงานที่สังกัด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	46	14.07
คณะศิลปกรรมศาสตร์	35	10.70
คณะศิลปศาสตร์	21	6.42
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	12	3.67
คณะวิศวกรรมศาสตร์	88	26.91
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	13	3.98
คณะการแพทย์บูรณาการ	17	5.20
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	39	11.93
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	22	6.73
คณะพยาบาลศาสตร์	5	1.53
กองนโยบายและแผน	4	1.22
กองบริหารงานบุคคล	2	0.61
กองประชาสัมพันธ์	4	1.22
สถาบันวิจัยและพัฒนา	12	3.67
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี		
สารสนเทศ	2	0.61
สถานีวิทยุกระจายเสียง	2	0.61
หน่วยป่มเพาะวิสาหกิจ	4	1.22
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน		
ต่ำกว่า 1 ปี	9	2.75
1-5 ปี	58	17.74
6-10 ปี	70	21.41
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	190	58.10

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา
จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จำนวนครั้งที่ใช้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา		
1-5 ครั้ง	183	55.96
6-10 ครั้ง	40	12.23
11-15 ครั้ง	19	5.81
มากกว่า 15 ครั้งขึ้นไป	85	25.99
ประเภทของทรัพย์สินทางปัญญาที่ขอรับความคุ้มครอง		
สิทธิบัตรการประดิษฐ์	65	19.88
สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์	103	31.50
อนุสิทธิบัตร	238	72.78
ลิขสิทธิ์	45	13.76
อื่นๆ เครื่องหมายการค้า	2	0.61
ไม่เคยยื่น	28	8.56
ประสานงาน		
จำนวนทรัพย์สินทางปัญญาที่เคยขอรับความคุ้มครอง		
0-5 รายการ	206	63.00
6-10 รายการ	58	17.74
11-15 รายการ	21	6.42
มากกว่า 15 รายการขึ้นไป	42	12.84

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลของผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญาจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดต่อไปนี้

เพศ พบว่า ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเพศชาย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 46

อายุ พบว่า ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีอายุมากกว่า 40 ปี จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 67 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 27 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ประเภทผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 81.96 และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.04

วุฒิการศึกษาสูงสุด พบว่า ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 57.19 รองลงมาคือ การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 37 และการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.89

หน่วยงานที่สังกัด พบว่า ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 26.91 รองลงมา คือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 14.07 และคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.93

ระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 58.10 รองลงมาคือมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 6-10 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 21.41 และมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 1-5 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.74

จำนวนครั้งที่ใช้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา พบว่า ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ส่วนใหญ่มาใช้บริการ 1-5 ครั้ง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 55.96 รองลงมาคือ ใช้บริการมากกว่า 15 ครั้งขึ้นไป จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 25.99 และใช้บริการ 6-10 ครั้ง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.23

ประเภทของทรัพย์สินทางปัญญาที่ขอรับความคุ้มครอง พบว่า ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ส่วนใหญ่มาใช้บริการประเภทอนุสิทธิบัตร จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 72.78 รองลงมาคือประเภทสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 และประเภทสิทธิบัตรการประดิษฐ์ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.88

จำนวนทรัพย์สินทางปัญญาที่เคยขอรับความคุ้มครอง พบว่า ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มี 0-5 รายการ จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 63 รองลงมาคือ 6-10 รายการ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.74 และมากกว่า 15 รายการขึ้นไป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.84

กล่าวโดยสรุป ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุเฉลี่ยมากกว่า 40 ปีขึ้นไป โดยมีวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ปริญญาเอก เป็นบุคลากรสายวิชาการ หน่วยงานที่มาขอใช้บริการมากที่สุดคือคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป โดยมาใช้บริการอยู่ในช่วง 1-5 ครั้ง ติดต่อขอใช้บริการทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอนุสิทธิบัตร และส่วนใหญ่มีจำนวนทรัพย์สินทางปัญญาที่เคยขอรับความคุ้มครองอยู่ในช่วงไม่เกิน 5 รายการ

4.2 ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา เป็นผลจากการค่าสถิติพื้นฐาน มาแสดงเป็นจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา	ถูก		ผิด		ระดับความรู้ความเข้าใจ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. ทรัพย์สินทางปัญญาคือการคุ้มครองความคิดที่เกิดจากการประดิษฐ์ของมนุษย์	312	95.41	15	4.59	สูง
2. ทรัพย์สินทางปัญญาตามหลักสากลแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม และลิขสิทธิ์	189	57.80	138	42.20	ต่ำ
3. ทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทมีอายุการคุ้มครอง 10 ปี	214	65.44	113	34.56	ปานกลาง

(n=327)

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของการขอรับ
ความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจของการขอรับ คุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา	ถูก		ผิด		ระดับความรู้ ความเข้าใจ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
4. ระบบการคุ้มครองของทรัพย์สินทาง ปัญญาทุกประเภทเป็นระบบจดทะเบียน	69	21.10	258	78.90	ต่ำ
5. การแสดงผลงานในงานมหกรรมที่ หน่วยงานรัฐเป็นผู้จัดสามารถยื่นขอรับความ คุ้มครองภายใน 12 เดือน นับตั้งแต่วันออก แสดงผลงาน	214	65.44	113	34.56	ปานกลาง
6. เงื่อนไขการประดิษฐ์ที่สามารถขอรับ สิทธิบัตรการประดิษฐ์ได้ คือ ต้องมีความใหม่ เท่านั้น	144	44.04	183	55.96	ต่ำ
7. วิธีบำบัดรักษาโรคเป็นสิ่งที่สามารถขอรับ การคุ้มครองได้	126	38.53	201	61.47	ต่ำ
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นหน่วยงานที่ได้รับการยกเว้นการเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอประเภทสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์	238	72.78	89	27.22	ปานกลาง
9. นักวิจัยสามารถนำผลงานที่นำไปตีพิมพ์ เรียบร้อยแล้ว มายื่นขอรับการคุ้มครองด้าน ทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอนุสิทธิบัตรได้ ในภายหลัง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสาระสำคัญที่ถูก เปิดเผย	230	70.34	97	29.66	ปานกลาง
10. การให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ อยู่ ภายใต้กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวง พาณิชย์	186	56.88	141	43.12	ต่ำ

จากตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนมีความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา พบว่า บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนจำนวนทั้งหมด 327 คน มีระดับความรู้ความเข้าใจที่ตอบถูกมากที่สุดเรียงจากมากไปน้อย ดังต่อไปนี้

1. ทรัพย์สินทางปัญญา คือ การคุ้มครองความคิดที่เกิดจากการประดิษฐ์ของมนุษย์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 95.41 และมีผู้ตอบผิด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.59

2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นหน่วยงานที่ได้รับการยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอประเภทสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 72.78 และมีผู้ตอบผิด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.22

3. นักวิจัยสามารถนำผลงานที่นำไปตีพิมพ์เรียบร้อยแล้ว มายื่นขอรับการคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอนุสิทธิบัตรได้ในภายหลัง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสาระสำคัญที่ถูกเปิดเผย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 70.34 และมีผู้ตอบผิด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 29.66

4. การแสดงผลงานในงานมหกรรมที่หน่วยงานรัฐเป็นผู้จัดสามารถยื่นขอรับความคุ้มครองภายใน 12 เดือน นับตั้งแต่วันออกแสดงผลงาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 65.44 และมีผู้ตอบผิด จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 34.56

5. ทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทมีอายุการคุ้มครอง 10 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 65.44 และมีผู้ตอบผิด จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 34.56

6. ทรัพย์สินทางปัญญาตามหลักสากลแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม และลิขสิทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 57.80 และมีผู้ตอบผิด จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20

7. การให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ อยู่ภายใต้กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 56.88 และมีผู้ตอบผิด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 43.12

8. เงื่อนไขการประดิษฐ์ที่สามารถขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ได้ คือ ต้องมีความใหม่เท่านั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 44.04 และมีผู้ตอบผิด จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 55.96

9. วิธีบำบัดรักษาโรคเป็นสิ่งที่สามารถขอรับการคุ้มครองได้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 38.53 และมีผู้ตอบผิด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 61.47

10. ระบบการคุ้มครองของทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทเป็นระบบจดทะเบียน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10 และมีผู้ตอบผิด จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 78.90

4.3 ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

การวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านคุณภาพการให้บริการ ดังตารางที่ 4.3

4.3.1 ด้านขั้นตอนการให้บริการ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านขั้นตอนการให้บริการ

ความพึงพอใจต่อการให้บริการ งานด้านทรัพย์สินทางปัญญา	จำนวน (ร้อยละ)					รวม	\bar{x}	SD	ระดับความพึง พอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ด้านที่ 1 ด้านขั้นตอนการให้บริการ									
1. ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน เข้าใจง่าย	147 (44.95)	152 (46.48)	25 (7.65)	0 (0)	3 (0.92)	327	4.35	0.70	มาก
2. มีสื่อประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและระยะเวลาที่ ชัดเจน	109 (33.33)	157 (48.01)	55 (16.82)	5 (1.53)	1 (0.31)	327	4.13	0.76	มาก
3. มีการจัดลำดับการให้บริการก่อน-หลัง	172 (52.60)	108 (33.03)	42 (12.84)	4 (1.22)	1 (0.31)	327	4.36	0.77	มาก
4. การให้บริการมีความถูกต้องสะดวก และ รวดเร็ว	182 (55.66)	116 (35.47)	24 (7.34)	4 (1.22)	1 (0.31)	327	4.45	0.71	มาก
รวม							4.32	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าระดับความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านขั้นตอนการให้บริการในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, $SD = 0.75$) โดยมีระดับความพึงพอใจเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การให้บริการมีความถูกต้อง สะดวก และรวดเร็ว มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.45$, $SD = 0.71$) รองลงมาคือ มีการจัดลำดับการให้บริการก่อน-หลัง อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.36$, $SD = 0.77$) ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน เข้าใจง่าย อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.35$, $SD = 0.70$) และมีสื่อประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและระยะเวลาที่ชัดเจน อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.76$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นในการพัฒนากระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านขั้นตอนการให้บริการ สรุปได้ว่า มีขั้นตอนการทำงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน และรวดเร็ว ดังมีข้อเสนอดังต่อไปนี้

รายชื่อ 1 มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับควรมีขั้นตอนที่เป็นมาตรฐานในการทำงานอย่างเหมาะสมมาก แต่ควรมีวิดิทัศน์แนะนำเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา เช่น ขั้นตอน วิธีการ หรือ คำถามที่พบบ่อยที่ได้รับจากการให้บริการกับอาจารย์หรือนักวิจัย เป็นต้น ควรพัฒนาช่องทาง IP Clinic เพื่อสร้างผลงานหรือจำนวนการยื่นขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา มทร.ธัญบุรี ให้เพิ่มมากขึ้น และการพัฒนาระบบการยื่นขอรับความคุ้มครองให้สะดวกรวดเร็วขึ้น หรือทำให้นักวิจัยสามารถตรวจสอบด้วยตนเองได้ (ถ้ามี) ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ได้แก่ การทำไคเซนในการลดขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มทร.ธัญบุรี

รายชื่อ 2 มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้มากขึ้น เพื่อรองรับจำนวนทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต และควรศึกษาขั้นตอนการจดสิทธิบัตรที่ถูกต้องและได้ข้อมูลที่เหมาะสมและนำไปใช้ได้จริงให้กับนักวิจัย

4.3.2 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ

(n=327)

ความพึงพอใจต่อการให้บริการ งานด้านทรัพย์สินทางปัญญา	จำนวน (ร้อยละ)					รวม	\bar{x}	SD	ระดับความพึง พอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ด้านที่ 2 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ									
1. ความสุภาพ มีอัธยาศัยไมตรี ยิ้มแย้ม แจ่มใส กิจกรรมารยาทของบุคลากรผู้ให้บริการ	239 (73.09)	75 (22.94)	8 (2.45)	4 (1.22)	1 (0.31)	327	4.67	0.62	มากที่สุด
2. ความเอาใจใส่ กระตือรือร้นและความพร้อมในการ ให้บริการ	223 (68.20)	84 (25.69)	15 (4.59)	4 (1.22)	1 (0.31)	327	4.59	0.70	มากที่สุด
3. บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการชี้แจง ให้ ข้อเสนอแนะได้อย่างถูกต้อง ช่วยแก้ไขปัญหาได้อย่าง ถูกต้อง น่าเชื่อถือ	226 (69.11)	93 (28.44)	4 (1.22)	3 (0.92)	1 (0.31)	327	4.65	0.59	มากที่สุด
4. ไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทนหรือสินบน	246 (75.23)	75 (22.94)	2 (0.61)	3 (0.92)	1 (0.31)	327	4.72	0.55	มากที่สุด
5. บุคลากรที่ให้บริการมีความสม่ำเสมอในการให้บริการ โดยไม่เลือกปฏิบัติ	229 (70.03)	91 (27.83)	2 (0.61)	4 (1.22)	1 (0.31)	327	4.64	0.65	มากที่สุด
รวม							4.65	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าระดับความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, $SD = 0.63$) โดยมีระดับความพึงพอใจเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ บุคลากรผู้ให้บริการไม่เรียกเรื่องสิ่งตอบแทนหรือสินบน มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, $SD = 0.55$) รองลงมาคือ บุคลากรผู้ให้บริการความสุภาพ มีอัธยาศัยไมตรี ยิ้มแย้มแจ่มใส มีกิริยามารยาท อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$, $SD = 0.62$) บุคลากรที่ให้บริการมีความสม่ำเสมอในการให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, $SD = 0.59$) บุคลากรที่ให้บริการมีความเอาใจใส่ กระตือรือร้นและความพร้อมในการให้บริการ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.64$, $SD = 0.65$) และบุคลากรมีความรู้ความสามารถในการชี้แจง ให้ข้อเสนอแนะได้อย่างถูกต้อง ช่วยแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, $SD = 0.70$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนากระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ดังต่อไปนี้

รายที่ 1 ในภาพรวมถือว่ามีความพอใจและชื่นชมการทำงานของเจ้าหน้าที่ สถาบันวิจัยและพัฒนา ทุกท่านที่ให้คำแนะนำ ส่งเสริม เป็นที่ปรึกษา และพร้อมแก้ไขปัญหา ในการขอยื่นจด จากที่ไม่ได้มีประสบการณ์ในการเขียน และมีทัศนคติว่าเป็นเรื่องยาก จากความช่วยเหลือของทีมงาน ทำให้กระบวนการต่าง ๆ ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น แต่สิ่งที่เบียดบังเวลาคือ หากมีคนยื่นขอจดจำนวนมากขึ้น จำนวนเจ้าหน้าที่อาจจะไม่เพียงพอ

รายที่ 2 บุคลากรในหน่วยงานควรหาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น และควรมีโครงการของ TLO ที่แยกออกมาอย่างชัดเจนหรือควบรวมกับหน่วย UBI สถานที่ดำเนินงานในปัจจุบันมีพื้นที่คับแคบอาจจะยังไม่เหมาะสม ควรเพิ่มหน่วยรับจ้างเขียนคำขอให้แก่บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างรายได้และตัวชี้วัดให้แก่หน่วยงาน ภาระงานเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญามีมากควรเพิ่มจำนวนพนักงาน เช่น ตำแหน่งนิติกร หรือ ลูกจ้าง ที่มีความรู้ด้านกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา บุคลากรหน่วย TLO มีความรู้ความสามารถสามารถเป็นวิทยากรเป็น TLO สัญจรได้ดี ควรเพิ่มการทำ infographic หรือวิดีโอสั้น ๆ ของขั้นตอนการทำงานอย่างง่าย เช่น เกี่ยวกับเรื่อง Tric or Trip การขอสิทธิบัตร ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ควรเรียนรู้ ศึกษา ดูงานจากบริษัทเอกชนหรือสถาบันวิจัยชั้นนำ เพื่อให้เห็นภาพการทำงานที่ชัดเจนและมุมมองที่กว้างขึ้น

รายที่ 3 บุคลากรผู้ให้บริการมีความเป็นมืออาชีพ ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าสามารถนำไปปรับปรุงในการยื่นจดสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรได้ เจ้าหน้าที่หน่วย TLO ควรมีการอบรมเพิ่มเติม เช่น เรื่องการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาก่อนการ Licensing และการฝึกอบรมในต่างประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

รายที่ 4 ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อศึกษาขั้นตอนการจดสิทธิบัตรที่ถูกต้องและได้ข้อมูลที่เหมาะสมและนำไปใช้ได้จริงให้กับนักวิจัย ซึ่งนักวิจัยจะสามารถปรับเป้าหมายของโครงการให้เข้ากับแผนงาน และพัฒนาสายงานให้ดีขึ้น

4.3.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

(n=327)

ความพึงพอใจต่อการให้บริการการงานด้าน ทรัพย์สินทางปัญญา	จำนวน (ร้อยละ)					รวม	\bar{x}	SD	ระดับความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ด้านที่ 3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก									
1.สถานที่ให้บริการมีความสะอาดและเหมาะสม	154 (47.09)	140 (42.81)	28 (8.56)	4 (1.22)	1 (0.31)	327	4.35	0.71	มาก
2.ที่นั่งรอรับบริการจัดไว้เป็นระเบียบและเพียงพอ	103 (31.50)	182 (55.66)	37 (11.31)	4 (1.22)	1 (0.31)	327	4.17	0.69	มาก
3.มีช่องทางการรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการ	127 (38.84)	153 (46.79)	38 (11.62)	8 (2.45)	1 (0.31)	327	4.21	0.77	มาก
4.มีบริการจัดพิมพ์และถ่ายสำเนาเอกสาร	148 (45.26)	134 (40.98)	40 (12.23)	4 (1.22)	1 (0.31)	327	4.30	0.75	มาก
5.อุณหภูมิและแสงสว่างมีความเหมาะสม	149 (45.57)	139 (42.51)	34 (10.40)	2 (0.61)	3 (0.92)	327	4.31	0.76	มาก
รวม							4.27	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าระดับความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$, $SD = 0.74$) โดยมีระดับความพึงพอใจเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ สถานที่ให้บริการมีความสะอาดและเหมาะสม มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.35$, $SD = 0.71$) รองลงมาคืออุณหภูมิและแสงสว่างมีความเหมาะสม มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.31$, $SD = 0.76$) มีบริการจัดพิมพ์และถ่ายสำเนาเอกสาร มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.30$, $SD = 0.75$) มีช่องทางการรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการ มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.21$, $SD = 0.77$) และมีที่นั่งรอรับบริการจัดไว้เป็นระเบียบและเพียงพอ ($\bar{x} = 4.17$, $SD = 0.69$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนากระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สรุปได้ สถานที่ให้บริการมีพื้นที่คับแคบ อาจจะต้องมีออฟฟิศเฉพาะสำหรับการติดต่อหรือให้คำปรึกษาแบบตัวต่อตัว และควรทำองค์ความรู้เป็นอินโฟกราฟิก เพื่อให้ง่ายต่อการเผยแพร่ความรู้และเข้าถึงตัวผู้รับข่าวสารได้เป็นอย่างดี แต่ในปัจจุบันมีช่องทางการยื่นคำขอที่สะดวกและมีหลายช่องทาง ดังมีข้อเสนอต่อไปนี้

รายชื่อ 1 มีข้อเสนอแนะให้คณะกรรมการระดับนักวิจัยใหม่ด้วยการตั้งงบประมาณวิจัยเพื่อช่วยผลักดันด้วยการมีพี่เลี้ยงเกี่ยวกับงานวิจัย ควรมีประกาศสนับสนุนเงินรางวัลระดับคณะ โดยอาจมีผลลัพธ์ด้วยทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานตีพิมพ์

รายชื่อ 2 สถานที่ที่มีพื้นที่แคบไป น่าจะต้องมีออฟฟิศที่เฉพาะสำหรับการติดต่อหรือให้คำปรึกษาแบบตัวต่อตัว (Face to face)

รายชื่อ 3 ควรให้บุคคลากรในมหาวิทยาลัยรับรู้เรื่องต่าง ๆ ทำเป็นองค์ความรู้แบบโปกราฟิก เพื่อให้ง่ายต่อการเผยแพร่ความรู้และเข้าถึงตัวผู้รับข่าวสารได้เป็นอย่างดี มีช่องทางการยื่นสะดวกดีมาก และมีหลายช่องทางประสานงานก็รวดเร็วอยากให้มหาวิทยาลัยช่วยผลักดันการนำสิทธิบัตรสู่การนำไปใช้จริง

4.3.4 ด้านคุณภาพการให้บริการ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านคุณภาพการให้บริการ

(n=327)

ความพึงพอใจต่อการให้บริการ งานด้านทรัพย์สินทางปัญญา	จำนวน (ร้อยละ)					รวม	\bar{x}	SD	ระดับความ พึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ด้านที่ 4 ด้านคุณภาพการให้บริการ									
1. มีแบบฟอร์มหรือคู่มือที่นำเชื่อถือ มีความถูกต้องชัดเจน	167 (51.07)	147 (44.95)	8 (2.45)	2 (0.61)	3 (0.92)	327	4.45	0.67	มาก
2. ได้รับเอกสารตรงเวลา	160 (48.93)	141 (43.12)	22 (6.73)	2 (0.61)	3 (0.92)	327	4.38	0.72	มาก
3. ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการบริการ	191 (58.41)	115 (35.17)	11 (3.36)	6 (1.83)	3 (0.92)	327	4.48	0.74	มาก
รวม							4.44	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าระดับความพึงพอใจของการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านคุณภาพการให้บริการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, $SD = 0.71$) โดยมีระดับความพึงพอใจเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการบริการ มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.48$, $SD = 0.74$) รองลงมาคือ มีแบบฟอร์มหรือคู่มือที่นำเชื่อถือ มีความถูกต้องชัดเจน อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.45$, $SD = 0.67$) และได้รับเอกสารตรงเวลา อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.38$, $SD = 0.72$) ตามลำดับ

4.4 ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นการวิเคราะห์หาค่าความถี่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าความถี่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา	จำนวน (คน)
เพิ่มเจ้าหน้าที่ในหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มทร.ธัญบุรี	112
จัดอบรมและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องทุกปี	223
เพิ่มช่องทางการยื่นขอรับความคุ้มครองเพื่อความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้มาขอรับบริการ	115
ผลักดันการนำผลงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ได้จริง	219
สร้างแรงจูงใจเกี่ยวกับสิทธิความคุ้มครองและผลประโยชน์ที่จะได้รับการจดทะเบียน	223
เพิ่มช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักวิจัย ด้วย Infographic, Video or short mv แบบ Self-learning	164

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องกระบวนการบริการ ขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามความถี่ของความคิดเห็น เรียงจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 จัดอบรมและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องทุกปี จำนวน 223 คน และสร้างแรงจูงใจเกี่ยวกับสิทธิความคุ้มครองและผลประโยชน์ที่จะได้รับการจดทะเบียน จำนวน 223 คน

ลำดับที่ 2 ผลักดันการนำผลงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ได้จริง จำนวน 219 คน

ลำดับที่ 3 เพิ่มช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักวิจัย ด้วยอินโฟกราฟิก วิดีโอ หรือหนังสือเพื่อเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning) จำนวน 164 คน

ลำดับที่ 4 เพิ่มช่องทางการยื่นขอรับความคุ้มครองเพื่อความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้มาขอรับบริการ จำนวน 115 คน

ลำดับที่ 5 เพิ่มเจ้าหน้าที่ในหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 112 คน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด

ในส่วนนี้ เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและข้อคิดเห็นอื่น ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้อย่างอิสระ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด สำหรับเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีผู้ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติมโดยแบ่งออกเป็นประเด็นสำคัญต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปได้ดังนี้

รายชื่อ 1 อยากให้มหาวิทยาลัยเพิ่มการจัดอบรมและฝึกปฏิบัติการเขียนคำขอเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งปัจจุบันสถาบันวิจัยและพัฒนาได้ดำเนินการจัดอบรมปีละ 1 ครั้ง อยู่แล้วอย่างต่อเนื่องทุกปี เพื่อให้อาจารย์ที่บรรจุใหม่ได้ความรู้ ความเข้าใจ รับทราบกระบวนการในมหาวิทยาลัย และแนวทางปฏิบัติที่ดีจากเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาได้โดยตรง และควรมีคู่มือการสืบค้นเอกสารอ้างอิง ทั้งในและต่างประเทศ จากฐานข้อมูลสิทธิบัตรทั่วโลก

รายชื่อ 2 ยังมีความสับสนของการตัดสินใจว่า จะเลือกยื่นคุ้มครองแบบสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร มีเกณฑ์อะไรเป็นตัวชี้วัด ว่าควรจะยื่นรับรองแบบไหนดีกว่ากัน ยังไม่ชำนาญเกี่ยวกับการสืบค้นเอกสารอ้างอิง เรื่องการใช้ฐานข้อมูลต่าง ๆ นอกจากนี้ อยากให้มีการจัดอบรมเชิงรุกคือ ให้คนที่เข้าอบรมนำงานวิจัยที่จะยื่นขอจดมาฝึกเขียนร่างคำขอเลย จะทำให้ได้ปริมาณทรัพย์สินทางปัญญามากขึ้นตามเป้าหมายที่ต้องการ สุดท้ายอยากให้เพิ่มเติมเรื่องการสร้างแรงจูงใจ และความเข้าใจกับนักวิจัยเกี่ยวกับสิทธิความคุ้มครองและ

ผลประโยชน์ที่จะได้รับทั้งการจดในนามของมหาวิทยาลัย และในนามร่วมกันกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้ทั้งผู้วิจัยและผู้ร่วมให้ทุนได้มั่นใจในความคุ้มครองและผลประโยชน์ที่ได้รับตอบแทน

รายชื่อ 3 มหาวิทยาลัยควรมีการรับร่างคำขอจากหน่วยงานภายนอกด้วย จัดกิจกรรมจับคู่กับนักวิจัยและสถานประกอบการ เพื่อประชาสัมพันธ์งานวิจัยที่มีศักยภาพและเพิ่มการทำงานกับเอกชนมากขึ้น สรุปสุดท้ายควรมีเพิ่มคนทำงาน งบประมาณ และวางโครงสร้างเพื่อรอ Spin Off ที่หน่วยสามารถดูแลตนเองได้ ควรจัดสวัสดิการ เงินเดือน ค่าตอบแทนให้กับเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ หรือสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

รายชื่อ 4 ควรประชาสัมพันธ์ให้อาจารย์ทราบในช่องทางที่หลากหลาย เช่น ดึกด็อก หรือกลุ่มไลน์ เฉพาะ เป็นต้น ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการแยกระหว่างสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสายสังคมศาสตร์ และการทำงานร่วมกับหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ เพื่อทำให้เกิดนวัตกรรมและผู้ประกอบการ ตลอดจนการมีสำนักงานที่สามารถนำเสนอผลงานเด่น ๆ ให้กับสถานประกอบการ

รายชื่อ 5 ควรมีการอบรมที่เน้นการปฏิบัติจริงปีละครั้ง ตลอดจนการสืบค้นงานอ้างอิงแบบเชิงลึก เพื่อสืบหารายละเอียดของผลงาน มหาวิทยาลัยมีช่องทาง การยื่นขอรับความคุ้มครองที่อยู่แล้ว แต่กระบวนการของกรมทรัพย์สินทางปัญญาค่อนข้างช้า กรณีสิทธิบัตรการประดิษฐ์

รายชื่อ 6 ควรจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการที่มีความเฉพาะเจาะจงแต่ละเรื่อง เช่น เทคนิคการเขียนเฉพาะด้านอาจจะมองจากปัญหาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทำงานของเจ้าหน้าที่ว่าส่วนใหญ่ปัญหาด้านการเขียนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องใด ก็นำเรื่องนั้นมาจัดอบรม

รายชื่อ 7 ควรมีการจัดอบรมเฉพาะเรื่องที่จะทำให้ให้นักวิจัยที่ยังไม่มีประสบการณ์ด้านการเขียนมาร่วมอบรม มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยอยากให้มหาวิทยาลัยช่วยผลักดันการนำสิทธิบัตรสู่การนำไปใช้จริง

รายชื่อ 8 ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนด หรือขั้นตอนการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาให้กับนักวิจัยใหม่อย่างต่อเนื่อง

รายชื่อ 9 ควรสรุปจำนวนผลงานที่ยื่นขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยแยกกลุ่มหรือแนวโน้มของเทคโนโลยี ควรมีการจัดอบรมโดยมีกรณีศึกษา เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ส่วนช่องทางการยื่นขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาในปัจจุบันเหมาะสมแล้ว

รายชื่อ 10 อยากให้มีแนวทางสำหรับนักวิจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกประเภทการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาในแบบสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร มีเกณฑ์ ตัวชี้วัด หรือเงื่อนไขที่ชัดเจน

รายชื่อ 11 ควรมีการต่อยอดผลงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาให้ชัดเจน จนเป็นผลิตภัณฑ์จำหน่ายได้จริง หรือต้องมีหน่วยงานในการช่วยเหลือที่ชัดเจน หากสามารถทำให้เห็นเป็นตัวอย่างว่าผลิตภัณฑ์ขายได้จริง และมีผลดีอะไรกับนักประดิษฐ์ เช่น ค่าตอบแทน ส่วนแบ่งรายได้ ฯลฯ จะสามารถช่วยให้เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจมากยิ่งขึ้น

รายชื่อ 12 ควรสรุปผลการดำเนินงานในภาพรวม ตลอดจนตัวชี้วัด ที่ต้องการเพิ่มให้เห็นในแต่ละรอบการประเมิน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้มาขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันวิจัยและพัฒนา และศึกษาความพึงพอใจของผู้มาขอรับความคุ้มครองต่องานด้านทรัพย์สินทางปัญญา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 327 คน โดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติคือ จำนวนร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) รวมทั้งการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 327 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 54 มีช่วงอายุเฉลี่ยมากกว่า 40 ปี จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 67 โดยมีวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ปริญญาเอก จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 57.19 เป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 81.96 หน่วยงานที่มาขอใช้บริการมากที่สุดคือคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 26.91 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 58.10 โดยมาใช้บริการอยู่ในช่วง 1-5 ครั้ง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 55.96 โดยส่วนใหญ่มาติดต่อขอใช้บริการทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอนุสิทธิบัตร จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 72.78 และมีจำนวนทรัพย์สินทางปัญญาที่เคยขอรับความคุ้มครองอยู่ในช่วงไม่เกิน 5 รายการ จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 63

5.1.2 ความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีระดับความรู้ความเข้าใจที่ต่อบวกมากที่สุดเรียงจากมากไปน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจว่า ทรัพย์สินทางปัญญา คือ การคุ้มครองความคิดที่เกิดจากการประดิษฐ์ของมนุษย์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 95.41 และมีผู้ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 4.59 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นหน่วยงานที่ได้รับการยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอประเภทสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ ผู้ตอบ

แบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 72.78 และมีผู้ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 27.22 นักวิจัยสามารถนำผลงานที่นำไปตีพิมพ์เรียบร้อยแล้ว มายื่นขอรับการคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอนุสิทธิบัตรได้ในภายหลัง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสาระสำคัญที่ถูกเปิดเผย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 70.34 และมีผู้ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 29.66 การแสดงผลงานในงานมหกรรมที่หน่วยงานรัฐเป็นผู้จัดสามารถยื่นขอรับความคุ้มครองภายใน 12 เดือน นับตั้งแต่วันออกแสดงผลงาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 65.44 และมีผู้ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 34.56 ทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทมีอายุการคุ้มครอง 10 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 65.44 และมีผู้ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 34.56 ทรัพย์สินทางปัญญาตามหลักสากลแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม และลิขสิทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 57.80 และมีผู้ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 42.20 การให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่อยู่ภายใต้กรรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 56.88 และมีผู้ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 43.12 เงื่อนไขการประดิษฐ์ที่สามารถขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ได้ คือ ต้องมีความใหม่ เท่านั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 44.04 และมีผู้ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 55.96 วิธีบำบัดรักษาโรคเป็นสิ่งที่สามารถขอรับการคุ้มครองได้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 38.53 และมีผู้ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 61.47 และระบบการคุ้มครองของทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทเป็นระบบจดทะเบียน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ โดยมีผู้ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 21.10 และมีผู้ตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 78.90

5.1.3 ความพึงพอใจต่อการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.3.1 ด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในด้านขั้นตอนการให้บริการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, $SD = 0.75$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีระดับความพึงพอใจเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การให้บริการมีความถูกต้อง สะดวก และรวดเร็ว มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.45$, $SD = 0.71$) รองลงมาคือ มีการจัดลำดับการให้บริการก่อนและหลัง อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.36$, $SD = 0.77$) ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน เข้าใจง่าย อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.35$, $SD = 0.70$) และมีสื่อประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและระยะเวลาที่ชัดเจน อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.76$)

5.1.3.2 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ พบว่า บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในด้านบุคลากร

ผู้ให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, $SD = 0.63$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีระดับความพึงพอใจเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ บุคลากรผู้ให้บริการไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทนหรือสินบน มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, $SD = 0.55$) รองลงมาคือ บุคลากรผู้ให้บริการความสุภาพ มีอัตราค่าจ้างไม่ตรี ยิ้มแย้มแจ่มใส มีกิริยามารยาท อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$, $SD = 0.62$) บุคลากรที่ให้บริการมีความสม่ำเสมอในการให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, $SD = 0.59$) บุคลากรที่ให้บริการมีความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และความพร้อมในการให้บริการ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.64$, $SD = 0.65$) และบุคลากรมีความรู้ความสามารถในการชี้แจงให้ข้อเสนอแนะได้อย่างถูกต้อง ช่วยแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, $SD = 0.70$)

5.1.3.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$, $SD = 0.74$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีระดับความพึงพอใจเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ สถานที่ให้บริการมีความสะอาดและเหมาะสม มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.35$, $SD = 0.71$) รองลงมาคืออุณหภูมิและแสงสว่างมีความเหมาะสม มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.31$, $SD = 0.76$) มีบริการจัดพิมพ์และถ่ายสำเนาเอกสาร มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.30$, $SD = 0.75$) มีช่องทางการรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.21$, $SD = 0.77$) และมีที่นั่งรอรับบริการจัดไว้เป็นระเบียบและเพียงพอ ($\bar{x} = 4.17$, $SD = 0.69$) ตามลำดับ

5.1.3.4 ด้านคุณภาพการให้บริการ พบว่า บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในด้านคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, $SD = 0.71$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีระดับความพึงพอใจเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการบริการ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.48$, $SD = 0.74$) รองลงมาคือ มีแบบฟอร์มหรือคู่มือที่น่าเชื่อถือ มีความถูกต้องชัดเจน อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.45$, $SD = 0.67$) และได้รับเอกสารตรงเวลา อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.38$, $SD = 0.72$)

1. แนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องแนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามความถี่ของความคิดเห็น เรียงจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ จัดอบรมและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องทุกปี และสร้าง

แรงจูงใจเกี่ยวกับสิทธิความคุ้มครองและผลประโยชน์ที่จะได้รับการจดทะเบียน รองลงมาคือ ผลักดันการนำผลงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ได้จริง เพิ่มช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักวิจัย ด้วยอินโฟกราฟิก วิดีโอ หรือหนังสือเพื่อเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning) เพิ่มช่องทางการยื่นขอรับความคุ้มครองเพื่อความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้มาขอรับบริการ และเพิ่มเจ้าหน้าที่ในหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มทร.ธัญบุรี

5.2 อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นสามารถอภิปรายได้ตามประเด็นศึกษา ดังต่อไปนี้

5.2.1 ความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความรู้ความเข้าใจด้านทรัพย์สินทางปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ประเภทของบุคลากร วุฒิการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน จำนวนครั้งที่ใช้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ประเภทและจำนวนทรัพย์สินทางปัญญาที่ขอรับความคุ้มครองที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาถือว่าไม่ใช่เรื่องใหม่มากสำหรับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานประสาน ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาศักยภาพของอาจารย์และนักวิจัยในกระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มีการแบ่งการบริหารจัดการออกเป็นฝ่าย ๆ อย่างชัดเจน เพื่อให้การเข้ารับบริการของนักวิจัยและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยมีความราบรื่น เป็นระบบและรวดเร็วในการรับบริการมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งออกเป็นฝ่ายรับผิดชอบด้านทรัพย์สินทางปัญญา และฝ่ายส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาเชิงพาณิชย์ เป็นต้น จึงได้พัฒนาระบบการดำเนินงานของหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้ โดยให้คำแนะนำเรื่องการดำเนินการยื่นคำขอ การสืบค้นแนวโน้มเทคโนโลยีที่มีการดำเนินการขอรับความคุ้มครองในปัจจุบัน เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างและประเมินความเป็นไปได้ในการขอรับความคุ้มครองเพื่อไม่ให้ซ้ำซ้อนและละเมิดสิทธิงานของบุคคลอื่นที่ขอรับความคุ้มครองหรือเผยแพร่ไว้ก่อนหน้าตลอดจน ประสานติดตามสถานะความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อให้ได้มาซึ่งการได้รับจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาและรักษาสภาพคำขอให้คุ้มครองตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดในแต่ละประเภท โดยนักวิจัยยังมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาไม่เต็มที่เท่าที่ควร จึงทำให้เสียสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับ มีการนำไปเปิดเผยก่อนการยื่นขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา หรืออาจยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการของการคุ้มครองสิทธิในผลงานของตน ไม่สามารถประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

ทางปัญญาได้ ประชุม คำพูด และสัมพันธ์ พลภักดิ์ (2561: 38-39) ซึ่ง เพ็ญศรี ฉิรินัง (2557: 112) ได้อธิบายว่าความรู้ความเข้าใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถทางสติปัญญา และการใช้วิจารณ์ญาณของมนุษย์ โดยการเรียนรู้ของมนุษย์เริ่มจากระดับง่าย ๆ ก่อน แล้วเพิ่มความสามารถทางความคิดและพัฒนาสติปัญญาเพิ่มขึ้นตามลำดับ ส่วน วราภรณ์ ไตรรักษ์ธำปณกุล (2557) ได้สรุปความหมาย ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความทรงจำในเรื่องราวข้อเท็จจริง รายละเอียดต่าง ๆ และความสามารถในการนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ตัดแปลง อธิบาย เปรียบเทียบในเรื่องนั้น ๆ ได้่างมีเหตุผล และความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและรวมถึง การนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ซึ่ง ประภาเพ็ญสุวรรณ (2520 อ้างถึงใน พัชรี เรือนศรี ลินจง โปธิบาล และภารดี นานาศิลป์. 2558) ได้อธิบายว่าความรู้ความเข้าใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาและการใช้วิจารณ์ญาณของมนุษย์ โดยการเรียนรู้ของมนุษย์เริ่มจากระดับง่าย ๆ ก่อน แล้วเพิ่มความสามารถทางความคิดและพัฒนาสติปัญญาเพิ่มขึ้นตามลำดับ สรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจคือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การถอดความรู้ การผสมความรู้ และการซึมซับความรู้ การจัดการความรู้นั้นมีหลายรูปแบบ ดังนั้น ทฤษฎีสินทางปัญญาจึงมีบทบาทสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อประดิษฐ์ คิดค้นสิ่งใหม่ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จนกลายเป็นนวัตกรรม ช่วยให้เกิดการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพขององค์กรได้

5.2.2 ความพึงพอใจต่อการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจในการให้บริการของบุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านขั้นตอนการให้บริการด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านคุณภาพการให้บริการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, $SD = 0.75$) อาจเป็นเพราะบุคลากรในหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่มีความเต็มใจให้บริการ มีการตื่นตัวและความกระตือรือร้นต่อการให้บริการ คนอื่นอยู่เสมอเพื่อต้องการให้ผู้รับบริการบรรลุตามวัตถุประสงค์ในสิ่งที่ต้องการ มีความยิ้มแย้มแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี พูดจาไพเราะ โดยปฏิบัติเหมือนกันทุกคน ซึ่งผู้ปฏิบัติงานทุกคนถูกปลูกฝังให้มีความรักในการให้บริการที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรางค์ โค้วตระกูล (2551 อ้างถึงใน น้ำลิน เทียมแก้ว. 2561: 6-7) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ภาวะของอารมณ์ ความรู้สึกร่วมของบุคคลที่มีต่อการเรียนรู้ประสบการณ์ที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งเป็นพลังภายในของแต่ละบุคคล อันเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่คาดหวังและความต้องการด้านจิตใจ นำไปสู่ความรู้ การค้นหาสิ่งที่ต้องการมาตอบสนอง เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการแล้วจะเกิดความรู้สึกมีความสุข กระตือรือร้น มุ่งมั่นเกิดขวัญกำลังใจ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการกระทำ กิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายนั้นสำเร็จตามที่กำหนดไว้ อีกนัยหนึ่งความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกใน

เชิงการประเมินค่าอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของการเรียน ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ในขณะที่ Maynard (1975 อ้างถึงใน พรเพ็ญ ไตรพงษ์ และยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล, 2559: 182) สรุปว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์คือความรู้ในทางบวกและความรู้สึกทางลบ โดยความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนั้นเป็นความแตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นอีก เห็นได้ว่าความสุขมีความสลับซับซ้อนและความสุขนั้นจะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจโดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีผลการวิจัยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากหาน้อย ดังนี้

ด้านบุคลากรผู้ให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, $SD = 0.63$) อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรผู้ให้บริการไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทนหรือสินบน ให้บริการด้วยความเต็มใจ มีความสุภาพ มีอัธยาศัยไมตรี ยิ้มแย้มแจ่มใส มีกิจกรรมยามว่างที่หลากหลาย รวมทั้งบุคลากรที่ให้บริการมีความสม่ำเสมอในการให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ มีความเอาใจใส่ กระตือรือร้นและความพร้อมในการให้บริการอยู่เสมอ อีกทั้งบุคลากรผู้ให้บริการมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในการชี้แจงให้ข้อเสนอแนะ ช่วยแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย พัฒนา พรหมณี และคณะ. (2563: 61) ได้สรุปความหมายความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในที่ผลักดันให้เกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยินดี ไม่ยินดี เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการ และความคาดหวัง ที่เกิดจากการประมาณค่า อันเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์จากการกระทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการตามเป้าหมายของแต่ละบุคคล สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2551 อ้างถึงใน น้ำลีน เทียมแก้ว, 2561: 6) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ภาวะของอารมณ์ ความรู้สึกร่วมของบุคคลที่มีต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์ที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งเป็นพลังภายในของแต่ละบุคคล อันเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่คาดหวังและความต้องการด้านจิตใจ นำไปสู่การค้นหาสิ่งที่ต้องการ มาตอบสนอง เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการแล้วจะเกิดความรู้สึกมีความสุข กระตือรือร้น มุ่งมั่นเกิดขวัญกำลังใจ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการกระทำกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายนั้นสำเร็จตามที่กำหนดไว้ อีกนัยหนึ่งความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกในเชิงการประเมินค่าอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ด้านคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, $SD = 0.71$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ขอรับบริการได้รับความสะดวกรวดเร็วในการบริการ มีขั้นตอนไม่ยุ่งยากและซับซ้อนมากนัก

มีแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่สามารถดาวน์โหลดได้ง่ายจากหน้าเว็บไซต์ของสถาบันวิจัยและพัฒนา มีขั้นตอนที่อธิบายไว้เป็นแบบแผนภูมิและ Infographic ตลอดจนมีคู่มือที่น่าเชื่อถือ มีความถูกต้องชัดเจน และมีการติดตามสถานะความคืบหน้าด้านทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานทุกครึ่งของทุกรายการภายใน 7 วันทำการ หลังจากที่ได้ดำเนินการประทับตรา ณ กรมทรัพย์สินทางปัญญา ส่งผลให้ผู้ขอรับบริการจะได้รับเอกสารตรงเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งนภา บริพนธ์มงคล และกฤษดา เขียววัฒนสุข (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้คุณภาพสินค้าและคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อซ้ำเครื่องทำความสะอาดอุตสาหกรรม พบว่าปัจจัยคุณภาพการบริการด้านความเป็นรูปธรรมของบริการด้านความเข้าใจและด้านการตอบสนอง ซึ่งการบริการที่ดีส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจของผู้รับบริการ เช่นเดียวกับ พงษ์เทพ สันติพันธ์ (2546 อ้างถึงใน เกตุวดี สมบูรณ์ทวี. 2561: 24) ได้สรุปว่า หลักของการให้บริการนั้นต้องสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่ได้ แต่ขณะเดียวกันก็ต้องดำเนินการอย่างเท่าเทียมกันทุกคน โดยไม่สร้างความยุ่งยากให้แก่ผู้ใช้บริการมากเกินไป

ด้านขั้นตอนการให้บริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, $SD = 0.75$) อาจเนื่องมาจากกระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีขั้นตอนการทำงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน และรวดเร็ว มีสื่อประชาสัมพันธ์แจ้งวิธีการดำเนินงานอย่างละเอียดและแจ้งระยะเวลาที่ชัดเจน เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการมีการจัดลำดับการให้บริการก่อนและหลัง ซึ่งให้บริการเหมือนกันทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติ และเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการอำนวยความสะดวกทุกวิถีทางเพื่อให้คำขอสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าขณะที่บุคลากรมาขอใช้บริการด้วยความเต็มใจ ถึงแม้ว่าจะเป็นกรณีที่ไม่เคยปฏิบัติมาก่อนหน้านี้ ก็จะพยายามหาข้อมูล รวบรวม และสรุป จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ชี้แจงให้กระจ่างแก่ผู้ที่มาขอใช้บริการเพื่อคลายข้อสงสัยและสามารถดำเนินการในขั้นตอนต่อไปได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ผู้ปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบและรอบรู้ในงานที่ปฏิบัติ มีความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นธรรม ปราศจากอคติ ไม่ลำเอียง ส่งผลให้ขั้นตอนการให้บริการเป็นไปอย่างคล่องตัวมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ สุวรรณ ลาภสุวีจนาพันธ์. (2563: 241-243) ได้อภิปรายเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม พบว่า มีปัจจัยหลายด้านที่มีความสัมพันธ์ต่อการให้บริการ ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำด้านเครือข่าย ด้านสื่อสารมวลชน และด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยปัจจัยด้านภาวะผู้นำและปัจจัยด้านเครือข่ายมีผลต่อความรวดเร็วและความพึงพอใจในการให้บริการ ส่วนปัจจัยด้านสื่อสารมวลชนและปัจจัยด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีมีผลต่อความโปร่งใสในการให้บริการ ในขณะที่ กุสุมา แยมเกตุ ทิพวรรณ เดชสงค์ และนิชาภัทร จาวิสูตร. (2565: 82) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการให้บริการของกองบริการการศึกษา: กรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง เขตกรุงเทพมหานคร รอบปีการศึกษา 2561-2562 พบว่าใน

ทุกกลุ่มมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากว่า ในปี 2561- 2562 ได้มีการพัฒนารูปแบบการให้บริการต่าง ๆ ให้ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้ง่ายไม่ว่าจะอยู่ที่ใด มีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ลักณา ฤกษ์ศุภผล. (2554: 145) ที่ศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคลินิกส่งเสริมสุขภาพโรงพยาบาลศูนย์การแพทย์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่แต่มีข้อเสนอแนะในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ควรเพิ่มช่องทางในการแนะนำผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$, $SD = 0.74$) อาจเนื่องมาจากหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จัดตั้งอยู่ ณ อาคารสำนักงานอธิการบดี ชั้น 5 ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นสถานที่ให้บริการมีความสะอาดและเหมาะสม มีลานจอดรถเพียงพอต่อผู้ขอรับบริการ เมื่อผู้ขอรับบริการต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดพิมพ์หรือถ่ายสำเนาเอกสารก็มีบริการจัดพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ให้สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ โดยให้บริการตามความต้องการโดยไม่จำกัดจำนวน อุณหภูมิและแสงสว่างมีความเหมาะสม นอกจากนี้ ยังมีช่องทางการรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการในหน้าเว็บไซต์ของสถาบันวิจัยและพัฒนาและมีที่นั่งรอรับบริการจัดไว้เป็นระเบียบและเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ วราภรณ์ ไตรรักษ์ฐาปนกุล. (2557) ได้ให้แนวทางการพัฒนาการให้บริการการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกควรมีจัดทำป้าย เอกสารแผ่นพับ เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจในการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา โดยใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้สืบค้นข้อมูล รวมทั้งการบรรยายหรือจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา โดยการเปิดโอกาสได้แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น และสอดคล้องกับ จุฑาภรณ์ คำโยค วลัยพร ราชคมน์ และวรัญญา เขยตุ้ย. (2558) ทำการศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการ โรงพยาบาลทันตกรรม คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่ามีความพึงพอใจด้านสถานที่อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสถานที่การให้บริการเป็นอาคารหลังใหม่และมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้รับบริการ มีความปลอดภัยและความสะอาดเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

5.2.3 แนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผลการวิจัย แนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ลำดับแรกคือ ควรจัดอบรมและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องทุกปี และสร้างแรงจูงใจเกี่ยวกับสิทธิความคุ้มครองและผลประโยชน์ที่จะได้รับการจดทะเบียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทรัพย์สินทางปัญญาเริ่มเป็นที่รู้จักและมีการประชาสัมพันธ์เตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

สำหรับหน่วยงานผู้รับทุนภายใต้ พรบ. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2564 จากหน่วยงานให้ทุนหลายแห่ง อาทิเช่น หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (บพข.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) หรือหน่วยงานอื่นที่คล้ายคลึงกัน ทำให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดจากทุนสนับสนุนของรัฐ ยังไม่มีการนำไปใช้ประโยชน์เท่าที่ควร ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นของรัฐ แต่รัฐไม่เชี่ยวชาญและไม่ได้มีบทบาทหน้าที่ในการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ จึงได้มีการออกกฎหมาย พรบ. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2564 เพื่อยกความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมให้แก่ผู้รับทุนหรือนักวิจัย เพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำงานวิจัยให้คิดประโยชน์สูงสุด รองลงมาคือผลักดันการนำผลงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ได้จริง อาจเนื่องจากส่งเสริมการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและสามารถนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างแท้จริง ตลอดจนสนับสนุนการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการให้สามารถทำตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการสร้างตรา (Branding) ให้เป็นที่ยอมรับแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ การพัฒนาตลาดกลางทรัพย์สินทางปัญญา และการจับคู่ธุรกิจด้านทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ควรเพิ่มช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักวิจัย ด้วยอินโฟกราฟิก วิดีโอ หรือหนังสือ เพื่อเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning) เพิ่มช่องทางการยื่นขอรับความคุ้มครองเพื่อความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้มาขอรับบริการ และควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในการให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบการจัดเตรียมเอกสารให้ทัน ซึ่งสอดคล้องกับ วราภรณ์ ไตรรักษ์ฐาปนกุล. (2557: 113) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการให้บริการในการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีแนวทางการพัฒนาการให้บริการการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการควรเปลี่ยนการยื่นเอกสารกับเจ้าหน้าที่เป็นการยื่นผ่านระบบออนไลน์ 2) ด้านเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่ให้บริการควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษา และแนะนำการเตรียมเอกสาร โดยการอธิบายให้ชัดเจนและใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย และควรมีการโยกย้ายสับเปลี่ยนหมุนเวียนงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจงานต่าง ๆ ได้ทุกเรื่อง 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกควรมีจัดทำป้าย เอกสารแผ่นพับ เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจในการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา โดยใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้สืบค้นข้อมูล รวมทั้งการบรรยายหรือจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา โดยการเปิดโอกาสได้แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นและ 4) ด้านอื่น ๆ ควรจัดสวัสดิการเงินเดือน ค่าตอบแทนให้กับเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ หรือสร้างแรงจูงใจในการทำงานมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกับ สันติ สารชาติ และ นฤตลภัสสร จักษุเตโชวณิช. (2564: 68-79) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทย จากผลการศึกษาได้แนวทางการพัฒนา

สมรรถนะของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทย ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารบุคคลกรฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยเอกชนเพิ่มเติมจากหลักสูตรมาตรฐานที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนด การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ระบบการสอนงาน และการประเมินผลและการฝึกอบรมทบทวนที่สม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ พรทพ ภัย กางการ และกิตติคุณ วิญญารงค์. (2557: 62-70) สุวรรณลาภสุวณานนท์. (2563: 243-244) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ คือ พัฒนาบุคลากรให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาให้บริการตรวจพิสูจน์ในสาขาที่หลากหลาย ในขณะที่ ประชุม คำพูด และสัมพันธ์ พลภักดี. (2561: 45-50) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ผลการศึกษาพบแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรณรงค์ให้บุคลากรให้ความสนใจกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มากขึ้น และปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้อนาคตการพัฒนาประสบผลสำเร็จ คือ การที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีวิสัยทัศน์ที่ดีและมีนโยบายที่ชัดเจนในการบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สิน ทางปัญญา รวมถึงมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

จากผลการวิจัยเรื่องกระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะและความคิดเห็นในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

2. ด้านขั้นตอนการให้บริการ มีขั้นตอนการทำงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน และรวดเร็ว
3. ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ควรเพิ่มความรู้เกี่ยวกับกฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่บุคลากรเพิ่มขึ้น ควรเพิ่มจำนวนพนักงาน เช่น ตำแหน่งนิติกร หรือ ลูกจ้าง ที่มีความรู้ด้านกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่การให้บริการมีพื้นที่คับแคบ อาจจะต้องมีออฟฟิศเฉพาะสำหรับการติดต่อหรือให้คำปรึกษาแบบตัวต่อตัว และมีช่องทางการยื่นคำขอที่สะดวกและมีหลายช่องทาง แต่ควรเพิ่มช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักวิจัย ด้วยอินโฟกราฟิก วิดีโอ หรือหนังสือ เพื่อเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning)
5. ด้านจัดอบรม โดยให้เน้นปฏิบัติที่มีความเฉพาะเจาะจงโดยแยกระหว่างสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสายสังคมศาสตร์ และการทำงานร่วมกับหน่วยปมเพาะวิสาหกิจเพื่อทำให้เกิดนวัตกรรมและผู้ประกอบการ
6. ด้านระบบสารสนเทศ ควรมีระบบฐานข้อมูลด้านทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบออนไลน์ หรือ เว็บไซต์ เพื่อแสดงข้อมูลที่สามารถกำหนดผู้เข้าถึงข้อมูลได้ เช่น ควรสรุปจำนวนผลงาน

ที่ยื่นขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา แยกกลุ่มหรือแนวโน้มของเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย แสดงสถานะของทรัพย์สินทางปัญญา และแสดงข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือ ควรจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น ตี๊กต็อกหรือไลน์กลุ่มเฉพาะ เป็นต้น เพื่อให้ทราบข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์โดยทั่วกัน

7. ด้านอื่น ๆ ควรมีโครงสร้างของหน่วยที่แยกออกมาอย่างชัดเจนหรือควรรวมกับหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ และควรจัดสวัสดิการ เงินเดือน ค่าตอบแทนให้กับเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ หรือสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยเรื่อง “กระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้มีการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาความคิดเห็นจากผู้ให้บริการ หรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติม เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาแนวทางการให้บริการได้ดียิ่งขึ้น
2. ควรสร้างระบบการยื่นขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาแบบครบวงจร ตั้งแต่ยื่นร่างคำขอ แยกประเภทคำขอ ตรวจสอบสถานะ และรายงานผลการดำเนินงานในระบบเดียวกัน
3. ควรพัฒนาโปรแกรมหรือการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนวทางการให้บริการออนไลน์การติดตามสถานการณ์คุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา และพัฒนาระบบการให้บริการต่าง ๆ
4. ควรศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา กรณีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
5. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจ และความต้องการข้อมูลข่าวสารที่ครอบคลุม รวดเร็ว และทันสมัยของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์. (2560). **ความรู้เบื้องต้นด้านทรัพย์สินทางปัญญา**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สำนักพิมพ์ก้อนเมฆ.
- กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2564). **นโยบายและยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ. 2563-2580 (ฉบับย่อ) ปีงบประมาณ 2564**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2565). **สรุปจำนวนบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**.
- กุสุมา แยมเกตุ ทิพวรรณ เดชสงค์ และณิชาภัทร จาวิสูตร. (2565). **ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของกองบริการการศึกษา:กรณีศึกษา สถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งเขตกรุงเทพมหานคร**. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(4), 82–97.
- เกตวดี สมบูรณ์ทวี. (2561). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการตลาดกับความจงรักภักดีต่อร้านค้าแฟสดในเขตกรุงเทพมหานคร**. *Hatyai Academic Journal*, 16(1), 21–37.
- จักรี ไชยพินิจ. (2563). **เสรีนิยมใหม่กับระบบทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศอินเดีย:ศึกษากรณีกฎหมายสิทธิบัตรในประเทศอินเดียและบทเรียนสู่ประเทศไทย**. *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 14 (4), 37–51.
- จุฑาภรณ์ คำโยค วลัยพร ราชคมน์ และวรัญญา เขยตุ้ย. (2558). **ความต้องการรับบริการทันตกรรมและความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของโรงพยาบาลทันตกรรมคณะทันตแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดลในวันทันตสาธารณสุขแห่งชาติ**. *วารสาร Mahidol R2R E-Journal*, 2(2), 77–87.
- ดวงพร อุ่นจิตต์. (2564). **แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อประสิทธิภาพการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 35**. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 15 (1), 1–17.
- ธนภูมิ อติเวทิน. (2561). **ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ)*, 11(1), 1652–1666.
- ธนานันต์ นุ่มแสง และธนิดา ตันตระรุ่งโรจน์. (2561). **การทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบประเมินกลยุทธ์ในการรับมือกับความเครียดแบบสั้นฉบับภาษาไทย**. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 63(2), 189–198.

- นราธิป แนวคำดี กฤษณ์ ทัพจุฬา และดวงใจ อังโทะ. (2562). ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของบริษัทพรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด สาขาบางแคพลาซ่า กรุงเทพมหานคร. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 6(2), 203–214.
- น้ำลิน เทียมแก้ว. (2561). รายงานการวิจัย การศึกษาความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2560. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิคม แก้ววันดี. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ตำบลนครเจดีย์ อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- นรินทร์ วิทยาเกียรติเลิศ. (2561). ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเจ้าหน้าที่ในสหกรณ์ โคนมหนองโพราชบุรี จำกัด (ในพระบรมราชูปถัมภ์). วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา, 7(1), 214–224.
- นิตชาล รัตนมณี และประสพชัย พสุนนท์. (2019). อัตราการตอบกลับของแบบสอบถามในงานวิจัยเชิงปริมาณ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี, 13(3), 181–188.
- เนตรฤทัย ภูนากลม และวิรมณ กาสีวงศ์. (2560). การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม. รมยสาร, 15(2), 171–181.
- บงกชมาศ เอกเอี่ยม. (2564). แนวคิดหลังการพัฒนา: เส้นทางการพัฒนาในยุคหลังการพัฒนา. วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์, 4(1), 159–180.
- ประชุม คำพุด และสัมพันธ์ พลภักดี. (2561). การบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 5 (2), 37–52.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (2564). สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2564, จาก <https://dictionary.orst.go.th/>
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556. (2564). สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2564, จาก <https://dictionary.orst.go.th/>
- พรทิพย์ กางการ และกิติคุณ วิญญูรงค์. (2557). แนวทางการพัฒนาการใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อการประเมินผลการศึกษาตามรายวิชาของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. วารสารวิชาการศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 1(2), 62–70.
- พรเทพ พัฒนานุรักษ์ สิริกร กาญจนสุนทร ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง สานิต ฤทธิมนตรี กนิษฐา แยมโพธิ์ไช้ รองใจ กำเหนิดผล สันทนา ประเสริฐวัฒนาการ และทิพวัลย์ รามรงค์. (2562). รายงาน

- การวิจัย การสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของเทศบาลนคร ปาก
เกร็ด ประจำปี 2562. เทศบาลนครปากเกร็ดและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรเพ็ญ ไตรพงษ์ และยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล. (2559). ความพึงพอใจและความคิดเห็นในการ
จัดการเรียนการสอนของนักศึกษา หลักสูตรนิติศาสตร์ ต่อวิชากฎหมายปกครองและวิธี
พิจารณาคดีปกครอง. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
11(1), 175-184.
- พระมหาภาธร อาภาโร (อินทะพูล) และพลวัฒน์ สีทา. (2562). การพัฒนาชุมชนเชิงพุทธบูรณา
การ. วารสารวิจัยวิชาการ, 2(3), 113-127.
- พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2559. (2559, 29 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. 133(38ก),23-38.
- พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558
และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558. (2558, 5 กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา.
132(6ก),7-13.
- พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.
2535 และพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542. (2542, 31 มีนาคม).
ราชกิจจานุเบกษา. 116(22ก),37-58.
- พัชรี เรือนศรี ลินจง โปธิบาล และภารดี นานาศิลป์. (2558). ความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติของ
บุคลากรสุขภาพเกี่ยวกับการดูแล ในวาระสุดท้ายของชีวิตในผู้ป่วยสูงอายุที่เป็นโรคเรื้อรัง.
พยาบาลสาร, 42(2), 24-35.
- พัฒนา พรหมณี ยุพิน พทยาวัฒน์ชัย และจีระศักดิ์ ทัพพา. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
และการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนแห่งประเทศไทย, 26(1), 60-66.
- พิชญา หอมหวล และธีระวัฒน์ จันทิก. (2561). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรภาครัฐ
ต่อการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 38(5), 80-98.
- เพ็ญศรี ฉรินัง. (2557). ความรู้ความเข้าใจและความต้องการของประชาชนเขตหนองแขมที่มีต่อ
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540. วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและ
พัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 6(11), 108-131.
- ภารดี เทพคายน. (2564). รายงานการวิจัย การศึกษาระดับการรับรู้และความเข้าใจของบุคลากร
สายสนับสนุน สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อนโยบายความเป็นเลิศด้าน

การปฏิบัติงาน และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงาน.
สำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

มนัสวีณี ฌรงคชัย นวัตกร หอมสิน และพงษ์นิมิตร พงษ์ภิญโญ. (2563). **แนวทางการพัฒนา
การบริหารงานวิชาการของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในอำเภอ
จังหวัดสกลนคร.** วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 17(79), 81–97.

มยุรี สารีบุตร และอุทัย ภิรมย์รื่น. (2560). **ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผล
ต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา.** วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 9(2), 289–303.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2551, 6 ตุลาคม). **ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2551.**

_____. (2559, 14 พฤศจิกายน). **ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เรื่อง อัตรา
การจัดสรรผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2559.**

_____. (2559, 27 มิถุนายน). **ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เรื่อง กำหนด
ภาระงานในสถาบันวิจัยและพัฒนา (เพิ่มเติม).**

_____. (2562, 31 กรกฎาคม). **ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย
การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562.**

รุ่งนภา บริพนธ์มิ่งคล และกฤษดา เขียววัฒนสุข. (2563). **การรับรู้คุณภาพสินค้าและคุณภาพ
การบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อซ้ำเครื่องทำความสะอาดอุตสาหกรรม.** วารสารศิลป
การจัดการ, 4(1), 166–179.

ลัดดา ฤกษ์สุภผล. (2011). **ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคลินิกส่งเสริมสุขภาพ โรงพยาบาล
ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี.** วารสารการแพทย์และ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ, 18(3), 145–159.

ววรรษพร อารยะพันธ์. (2563). **นโยบายด้านทรัพย์สินทางปัญญาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใน
ประเทศไทย.** วารสารมนุษยศาสตร์สาร, 21(2), 176–197.

วราภรณ์ ไตรรักษ์ฐาปนกุล. (2557). **แนวทางการพัฒนาการให้บริการในการจดทะเบียนทรัพย์สิน
ทางปัญญา.** วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ,
7(2), 910–922.

- วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2562). การหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย: มายาคติในการใช้สูตรของทาโร ยามาเน และเครจซี่-มอร์แกน. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 6(1), 26–58.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2552). ความรู้. สารานุกรมวิชาชีพอครุ เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา (181–184). สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- วีระศักดิ์ ไชยดำ และวิชิต กำมันตะคุณ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 27. วารสารบัณฑิตศึกษา, 13(60), 99–110.
- ศักดิ์นิรันต์ บุญชาติ. (2563). ความพึงพอใจต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความเห็นของผู้ปกครอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. การประชุมวิชาการระดับชาติ เรื่อง คุณภาพของการบริหารจัดการและนวัตกรรม ครั้งที่ 5 (หน้า 1054–1060). มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์.
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2564). ประวัติและความเป็นมา. สืบค้นเมื่อ 13 เมษายน 2564, จาก <https://ird.rmutt.ac.th/>
- _____. (2564). ทำเนียบทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประจำปี 2563. บริษัทดีไซน์ ดีไลท์ จำกัด.
- สนุพงษ์ จิรชวาลวิสุทธ์. (2558). ปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานของนายทหารประทวนค่ายภาณุรังสีจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแอสตมฟอร์ด.
- สันติ สารระชาติ และนฤตลภัสสร จักชูเดโชวิช. (2564). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในประเทศไทย. วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 7(1), 68–79.
- สำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2564). รายงานการประเมินตนเอง ระดับสถาบัน ประจำปีการศึกษา 2563 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สิทธิานนท์ อมตเวทย์. (2559). แนวทางการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร อุปกรณ์ทางการแพทย์. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจมหาวิทยลัยสงขลานครินทร์.

- สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2551). **จิตวิทยาการศึกษา** (ปีที่ 7): พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ ลากสุวจานนท์. (2563). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์กระทรวงยุติธรรม**. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 10(3), 235–247.
- อรณิชา วรรณนุช. (2557). รายงานการวิจัย **แนวทางการพัฒนากระบวนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลักสูตรศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 : กรณีศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี**. สถาบันพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ห่องสมุด สคบศ.
- อัญชลี โอง์เจริญ. (2564). **ประเภทความรู้**. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2564, จาก <https://sites.google.com/site/thwachchay14/prapheth-khxng-khwam-ru>
- อุดมลักษณ์ คงคาเนรมิต และวีรวัฒน์ อุทัยรัตน์. (2564). **แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย**. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 8(3), 44–58.
- The World Intellectual Property Organization. (2564). **What is intellectual property?**. สืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2564, จาก <https://www.wipo.int/about-ip/en/>
- Theplawan, S., & Kitiyakara, C. (2019). **Intellectual Property and Medical Innovation Research Utilization at the Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital Mahidol University** *Ramathibodi Medical Journal*, 42(4), 34–48. <https://doi.org/10.33165/rmj.2019.42.4.183612>
- U.S. Patent and Trademark Office. (2564). **Investigating Possibilities**. สืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2564, จาก <https://www.uspto.gov/kids/CadetteInvestigatingPossibilities.pdf>
- UK Intellectual Property Office. (2564). **Intellectual Property and Your Work**. สืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2564, จาก <https://www.gov.uk/intellectual-property-an-overview>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

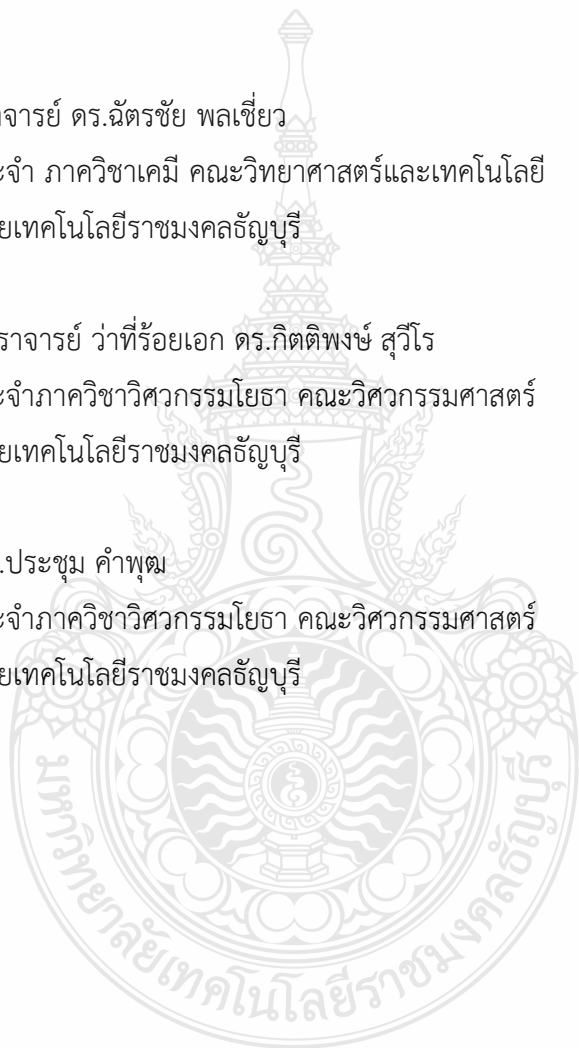
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

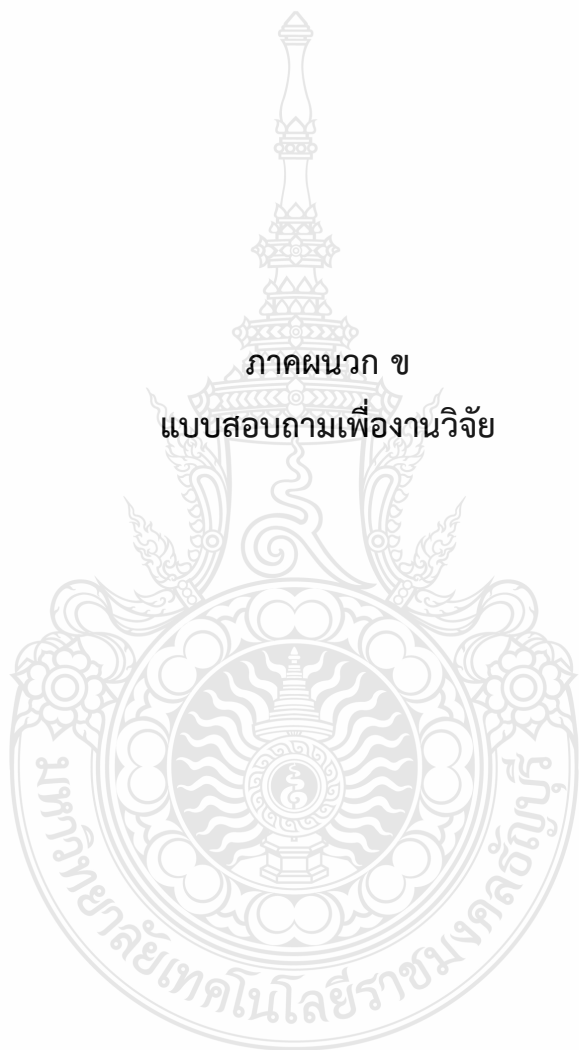
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญสำหรับการประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ (index of item-objective congruence : IOC) จากแบบสอบถามของงานวิจัยเรื่อง กระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรชัย พลเขียว
อาจารย์ประจำ ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยเอก ดร.กิตติพงษ์ สุวิโร
อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. อาจารย์ ดร.ประชุม คำพุด
อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่องานวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง กระบวนการบริการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาใน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้มาขอรับบริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา และศึกษาความพึงพอใจของผู้มาขอรับบริการต่องานด้านทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วนทุกประเด็น คำถามสำหรับคำตอบของท่านจะเป็นความลับและจะใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น

นางมยุรี จอยเอกา

สถาบันวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

อีเมล mayuree_j@rmutt.ac.th

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ประเภทผู้ตอบแบบสอบถาม

() บุคลากรสายวิชาการ

() บุคลากรสายสนับสนุน

4. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- () ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี
 () ปริญญาโท () ปริญญาเอก

5. หน่วยงานที่สังกัด

- () คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 () คณะศิลปกรรมศาสตร์
 () คณะศิลปศาสตร์
 () คณะบริหารธุรกิจ
 () คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 () คณะวิศวกรรมศาสตร์
 () คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 () คณะการแพทย์บูรณาการ
 () คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
 () คณะเทคโนโลยีการเกษตร
 () คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
 () คณะพยาบาลศาสตร์
 () กองกลาง
 () กองอาคารสถานที่
 () กองคลัง
 () กองนโยบายและแผน
 () กองบริหารงานบุคคล
 () กองพัฒนานักศึกษา
 () กองประชาสัมพันธ์
 () กองยุทธศาสตร์การต่างประเทศ
 () กองกฎหมาย
 () สถาบันวิจัยและพัฒนา
 () สำนักงานอธิการบดี
 () สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
 () สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
 () สำนักจัดการทรัพย์สิน
 () สำนักงานสภามหาวิทยาลัย

- () สำนักประกันคุณภาพการศึกษา
 () สำนักสหกิจศึกษา
 () สภาคณาจารย์และข้าราชการ
 () สถานีวิทยุกระจายเสียง
 () หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ
6. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน
 () ต่ำกว่า 1 ปี () 1-5 ปี
 () 6-10 ปี () มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
7. จำนวนครั้งที่ใช้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา
 () 1-5 ครั้ง () 6-10 ครั้ง
 () 11-15 ครั้ง () มากกว่า 15 ครั้งขึ้นไป
8. ประเภทของทรัพย์สินทางปัญญาที่ขอรับความคุ้มครอง (เลือกได้มากกว่า 1 อย่าง)
 () สิทธิบัตรการประดิษฐ์ () สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์
 () อนุสิทธิบัตร () ลิขสิทธิ์ () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. จำนวนทรัพย์สินทางปัญญาที่เคยขอรับความคุ้มครอง
 () 0-5 รายการ () 6-10 รายการ
 () 11-15 รายการ () มากกว่า 15 รายการขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตามความเป็นจริง

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
1. ทรัพย์สินทางปัญญาคือการคุ้มครองความคิดที่เกิดจากการประดิษฐ์ของมนุษย์		
2. ทรัพย์สินทางปัญญาตามหลักสากลแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม และลิขสิทธิ์		
3. ทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทมีอายุการคุ้มครอง 10 ปี		
4. ระบบการคุ้มครองของทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทเป็นระบบจดทะเบียน		
5. การแสดงผลงานในงานมหกรรมที่หน่วยงานรัฐเป็นผู้จัดสามารถยื่นขอรับ		

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
ความคุ้มครองภายใน 12 เดือน นับตั้งแต่วันออกแสดงผลงาน		
6. เงื่อนไขการประดิษฐ์ที่สามารถขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ได้ คือ ต้องมีความใหม่ เท่านั้น		
7. วิธีบำบัดรักษาโรคเป็นสิ่งที่สามารถขอรับการคุ้มครองได้		
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นหน่วยงานที่ได้รับการยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอประเภทสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์		
9. นักวิจัยสามารถนำผลงานที่นำไปตีพิมพ์เรียบร้อยแล้ว มายื่นขอรับการคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอนุสิทธิบัตรได้ในภายหลัง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสาระสำคัญที่ถูกเปิดเผย		
10. การให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ อยู่ภายใต้กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์		

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการให้บริการงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตามความเป็นจริง

มากที่สุดเท่ากับ 5 มากเท่ากับ 4 ปานกลางเท่ากับ 3 น้อยเท่ากับ 2 น้อยที่สุดเท่ากับ 1

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ด้านขั้นตอนการให้บริการ					
1.1 ขั้นตอนการให้บริการไม่ยุ่งยาก ชับซ้อน เข้าใจง่าย					
1.2 มีสื่อประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและระยะเวลาที่ชัดเจน					
1.3 มีการจัดลำดับการให้บริการก่อน-หลัง					
1.4 การให้บริการมีความถูกต้อง สะดวก และรวดเร็ว					
ด้านที่ 2 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ					
2.1 ความสุภาพ มีอัธยาศัยไมตรี ยิ้มแย้ม แจ่มใสกริยามารยาทของบุคลากรผู้ให้บริการ					
2.2 ความเอาใจใส่ กระตือรือร้นและความพร้อมในการให้บริการ					
2.3 บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการชี้แจง ให้ข้อเสนอแนะ					

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ได้อย่างถูกต้อง ช่วยแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ					
2.4 บุคลากรที่ให้บริการมีความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่เรียกร้อยสิ่งตอบแทนหรือสินบน					
2.5 บุคลากรที่ให้บริการมีความสม่ำเสมอในการให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ					
ด้านที่ 3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
3.1 สถานที่ให้บริการมีความสะอาดและเหมาะสม					
3.2 ที่นั่งรอรับบริการจัดไว้เป็นระเบียบและเพียงพอ					
3.3 มีช่องทางการรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการ					
3.4 มีบริการจัดพิมพ์และถ่ายสำเนาเอกสาร					
3.5 อุณหภูมิและแสงสว่างมีความเหมาะสม					
ด้านที่ 4 ด้านคุณภาพการให้บริการ					
4.1 มีแบบฟอร์มหรือคู่มือที่น่าเชื่อถือ มีความถูกต้องชัดเจน					
4.2 ได้รับเอกสารตรงเวลา					
4.3 ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการบริการ					

ส่วนที่ 4 แนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง ให้เลือกแนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (เลือกได้มากกว่า 1 อย่าง)

- () เพิ่มเจ้าหน้าที่ในหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มทร.ธัญบุรี
- () จัดอบรมและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องทุกปี
- () เพิ่มช่องทางการยื่นขอรับความคุ้มครองเพื่อความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้มาขอรับบริการ
- () ผลักดันการนำผลงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ได้จริง
- () สร้างแรงจูงใจเกี่ยวกับสิทธิความคุ้มครองและผลประโยชน์ที่จะได้รับการจดทะเบียน
- () เพิ่มช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักวิจัย ด้วย infographic, video or short mv แบบ self-learning

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

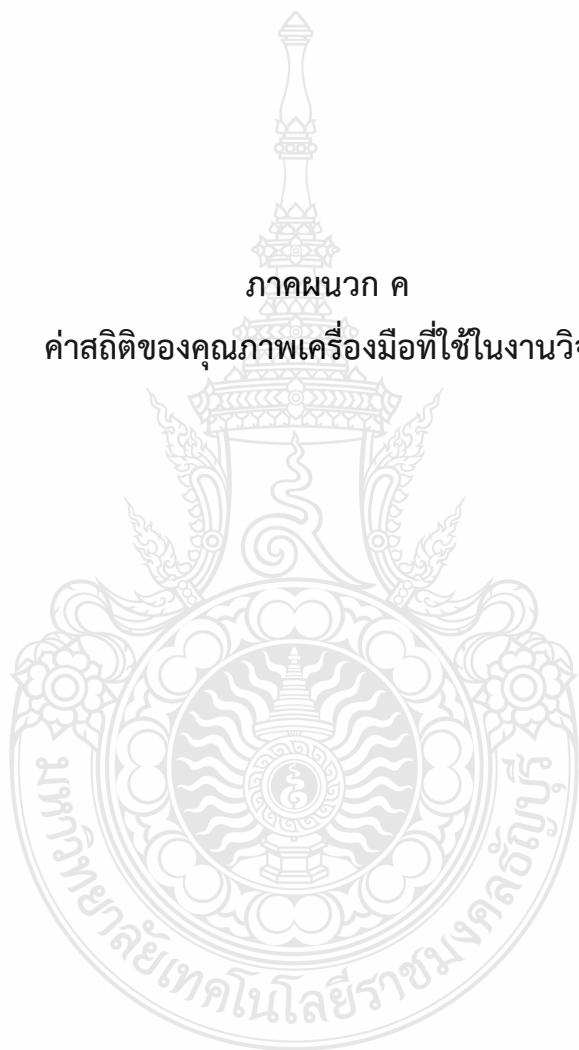
.....

.....

ภาคผนวก ค

ค่าสถิติของคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ตารางผนวกที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

รายละเอียด	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ชื่อ-นามสกุล	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. เพศ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. อายุ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ตำแหน่ง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. ระดับการศึกษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. หน่วยงานที่สังกัด	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7. วันที่สัมภาษณ์	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
รวม					0.95	

ตารางผนวกที่ 2 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

คำถาม	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ทรัพย์สินทางปัญญาคือการคุ้มครองความคิดที่เกิดจากการประดิษฐ์ของมนุษย์	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ทรัพย์สินทางปัญญาตามหลักสากลแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม และ ลิขสิทธิ์	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทมีอายุการคุ้มครอง 10 ปี	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
4. ระบบการคุ้มครองของทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทเป็นระบบจดทะเบียน	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางผนวกที่ 2 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของความรู้ความเข้าใจของการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา (ต่อ)

คำถาม	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5. การแสดงผลงานในงาน มหกรรมที่หน่วยงานรัฐเป็นผู้จัด สามารถยื่นขอรับความคุ้มครอง ภายใน 12 เดือน นับตั้งแต่วัน ออกแสดงผลงาน	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
6. เงื่อนไขการประดิษฐ์ที่สามารถ ขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ได้ คือ ต้องมีความใหม่ เท่านั้น	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
7. วิธีบำบัดรักษาโรคเป็นสิ่งที่ สามารถขอรับการคุ้มครองได้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นหน่วยงานที่ได้รับ การยกเว้นค่าธรรมเนียมการยื่น คำขอประเภทสิทธิบัตร อนุ สิทธิบัตร และลิขสิทธิ์	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9. นักวิจัยสามารถนำผลงานที่ นำไปตีพิมพ์เรียบร้อยแล้ว มายื่น ขอรับการคุ้มครองด้านทรัพย์สิน ทางปัญญาประเภทอนุสิทธิบัตร ได้ในภายหลัง	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
10. ทรัพย์สินทางปัญญาทุก ประเภทคือสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และลิขสิทธิ์ นักวิจัยสามารถยื่นคำขอผ่านทาง ระบบ Publication Clinic ได้	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
รวม					0.80	

ตารางผนวกที่ 3 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของความพึงพอใจต่อการขอรับความคุ้มครองงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา

คำถาม	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านการให้บริการ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
4. ด้านคุณภาพการให้บริการ	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
รวม					0.83	

ตารางผนวกที่ 4 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแนวทางการพัฒนากระบวนการขอรับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำถาม	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. จำนวนเจ้าหน้าที่ในหน่วยจัดการทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันวิจัยและพัฒนา มทร.ธัญบุรี	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. การจัดอบรมและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ช่องทางการยื่นขอรับความคุ้มครอง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
รวม					1.00	

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล: นางมยุรี จอยเอกา
 วันเดือนปีเกิด: 24 สิงหาคม 2527
 สถานที่เกิด: จังหวัดอุดรธานี
 ตำแหน่งในปัจจุบัน: นักวิชาการการศึกษา ระดับปฏิบัติการ
 หน่วยจัดการทรัพยากรสารสนเทศทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี
 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 39 หมู่ที่ 1 ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
 E-mail: mayuree_j@rmutt.ac.th

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550: ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีชีวภาพ (วท.บ.)
 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
 พ.ศ. 2557: ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป (บธ.ม.)
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการทำงาน

: 2560- ปัจจุบัน ตำแหน่งนักวิชาการการศึกษา สถาบันวิจัยและพัฒนา
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 : 2552 -2557 ตำแหน่งผู้ช่วยนักวิจัย ศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านนาโน
 เทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (เอไอที)
 : 2550 -2552 ตำแหน่งผู้ช่วยนักวิจัย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และ
 เทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)

